

[1979 ஏப்ரல் 24]

(6) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.(ஊ) நிதி ஒதுக்க (எண். 5) சட்ட முன்வடிவு, 1979.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண். 5) சட்ட முன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகப்படுத்த அனுமதி கோருகிறேன்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இச்சட்ட முன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

(எ) நிதி ஒதுக்க (எண் 3) சட்ட முன்வடிவு, 1979.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 3) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 25/79) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற வேண்டும்” என்று மொழிகிறேன்.

திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கல் மசோதாவின்மீது காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே எனது கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். நிதி ஒதுக்கல் மசோதாவிலே 1,236 கோடியே 64 லட்சத்து 51 ஆயிரம் ரூபாய் தேவைப்படுகிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பெருந்தொகையின் பெரும்பாலான பணம் பொருளாதார வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காக செலவழிக்கப்படுவதாக இல்லை. பொதுவாக நம்முடைய பொருளாதார அமைப்பு அப்படி இருக்கிறது. ஆகவே பெரும்பாலான பணம் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு செலவழிக்கப்படக்கூடிய ஒரு நிலைமையை நாம் ஏற்படுத்தி இருந்தோமென்றால் இப்போது ஏற்படுத்துவோமானால் நிச்சயம் ஒரு நல்ல வளர்ச்சியைத் தமிழகத்திலே இந்தத் தொகையை வைத்து இந்த ஆண்டு ஏற்படுத்த முடியும் என்பதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அதே

1979 ஏப்ரல் 24]

[திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி]

நேரத்திலே பொருளாதார வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்படக்கூடிய தொகைகளைப் பார்க்கிறபோது சில முக்கியமான விஷயங்களை நாம் மறந்துவிட முடியாது. பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக ஒதுக்கப்படக்கூடிய தொகையின் பயன் அடித்தளத்திலே உள்ள மக்களுக்குப் போய்ச் சேரவேண்டும்.

(முற்பகல் 11-50)

அந்தப் பயன், அதனுடைய நன்மை, சமுதாயத்திலே ஏறக்குறைய பாதிக்கும் அதிகமாக, 45 சதவிகிதம், 50 சதவிகிதம் அதிகம் என்று சொல்லப்படுகிறது, வருமைக் கோட்டினுடைய எல்லைக் கோடுக்கும் கீழே இருக்கிறார்கள் என்று புள்ளி விவரக் கணக்குகளிலே இருந்து வருகிறது. அவர்களுடைய நன்மைக்காக, அவர்களுடைய வசதிக்காக, இந்தத் தொகையினுடைய பெரும் பகுதி போய்ச் சேருகிறது என்று யார்த்தால், சேரவில்லை என்று தான் நாம் அறிகிறோம். இது புதிதாக அல்ல. ஒன்றாவது, இரண்டாவது, மூன்றாவது, நான்காவது, ஐந்தாவது, ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில், சிலவற்றை நிறைவேற்றிய நேரு பெருமகனார் அவர்களே ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஐந்தாண்டு திட்டங்களாலே ஏற்பட்ட நன்மைகள் அடித்தளத்திலே இருக்கிற மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அந்த நன்மைகள் எப்பொழுது கிடைக்கிறதோ அப்பொழுதுதான், உண்மையான சமதர்ம சமுதாயத்தை, சோஷலிச சமுதாயத்தை நாம் ஏற்படுத்தமுடியும், அதற்கு நாம் வழிவகை காண வேண்டுமென்று சொன்னார்.

அதைப் போலவே, இன்று ஆயிரத்துச் சொச்சம் கோடி ரூபாயை ஒதுக்கிச் செய்ய இருக்கிறார்கள். அதனுடைய, பொருளாதார திட்டங்களுக்கெல்லாம் செலவழிக்கக்கூடிய பெரும் தொகையை, வருமைக் கோட்டினுடைய அந்த எல்லைக்குக் கீழே இருக்கக்கூடிய மக்களுக்குக் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். பொதுவாக, விவசாயம், தொழில், இதுபோன்ற குறைகளுக்குச் செலவழிக்கப்படும் தொகை கூட, மத்திய தர வகுப்பினருக்குச் சிறிய தொகைதான் கிடைக்கிறது. ஆனால், யாருக்குக் கிடைக்கிறது என்றால், மேல், மத்திய தர வகுப்பினருக்கும் வசதி படைத்தவர்களுக்கும் தான் கிடைக்கிறது என்ற பொதுவான குற்றச் சாட்டைப் பொது மக்களிடத்திலேயிருந்து அவர்கள் சொல்வதை நாம் கேட்க முடிகிறது.

அதற்கடுத்தபடியாக, இந்தப் பொருளாதார வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காக நாம் அதிகமான பணத்தை முதலீடு செய்யும்போது அந்தப் பணத்தை நாம் முதலீடு செய்யக்கூடிய திட்டங்களிலே

[திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி]

[1979 ஏப்ரல் 24]

யிருந்து என்ன பிரதிபலன் நமக்குக் கிடைக்கிறது. என்ன லாபம் கிடைக்கிறது. மக்களுக்குக் கிடைக்கிறது என்று பார்த்தால். அதை ஒரு உதாரணம் மூலம் சொல்ல விரும்புகிறேன்,

சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை, 'மைனர் இரிகேஷன் ஸ்கீம்ஸ்', அந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டால், அதிகமான பணம் செலவு செய்து குளங்களை வெட்டுகிறார்கள். நெல்லை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே அங்கே எப் பொழுதும் வென்றான் என்ற ஊரிலே ஏறக்குறைய ரூ. 20 இலட்சம் செலவிலே, அங்கே ஒரு பெரிய ஓட்டைய மறித்து, பெரிய கண்மாயை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். நெல்லை மாவட்ட வட பகுதியிலே இம்மாதிரி பல்வேறு கண்மாய்கள் ரூ. 10 இலட்சம், ரூ. 20 இலட்சம், ரூ. 6 இலட்சம் என்று செலவழிக்கப்பட்டு, அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கண்மாய்கள் அமைக்கப்படுகிறபொழுது, புல்டோசர் போன்ற கருவிகள் வைத்துத்தான் அமைக்கிறார்கள். கண்மாயை அமைத்த உடனே புல்டோசர் போன்ற இயந்திரங்களை எடுத்துச் சென்று விடுகிறார்கள். அதற்குப் பிறகு அங்கே தண்ணீர் தேங்குகிறது. ஆனால், நிலத்தைப் பண்படுத்த முடியாத சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. 'ரெக்ளமேஷன் ஆஃப் லேன்ட்ஸ்' என்று சொல்லக் கூடிய நிலத்தைப் பண்படுத்தாத சூழ்நிலையிலே, அங்கேயிருக்கிற விவசாயிகள் தண்ணீரைப் பயன்படுத்த முடியாத நிலையிலே நஞ்சைப் பயிரைச் செய்ய முடியாத நிலையிலே அல்லலுறுகிறார்கள். ஆகவே, எங்கள் நிலத்தைச் சரிபடுத்திக் கொடுங்கள், அப்படி கொடுத்தால்தான் அந்தத் தண்ணீரைப் பயன்படுத்த முடியும். நஞ்சை நிலங்களாக ஆக்குங்கள் என்று சொல்லி, இரண்டு ஆண்டுகளாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாகக் கண்மாயைப் பார்த்தால், தண்ணீர் இருக்கிறது, கண்மாய் இருக்கிறது. ஆனால், நஞ்சைப் பயிர் செய்ய முடியவில்லை. புஞ்சைதான் பயிர் செய்கிறார்கள். எவ்வளவு பணம் முதலீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது? எவ்வளவு வட்டி ஆகிறது? ஆனால், முதலீடு செய்யப்பட்ட பணத்தால், எவ்வளவு நன்மை அங்கே இருக்கக்கூடிய விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால், எந்தவிதமான நன்மையும் இல்லை. ஆகவே, இந்த விஷயத்திலே கவனம் செலுத்தி, எங்கெங்கே புதிய கண்மாய்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அங்கேயெல்லாம் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக புஞ்சைப் பயிர் செய்யக் கூடிய நிலையை மாற்றி, நஞ்சைப் பயிர் செய்யக்கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும், ஆகவே, 'ரெக்ளமேஷன் ஆஃப் லேன்ட்ஸ்' என்று சொல்லக்கூடிய நிலத்தைப் பண்படுத்திக் கொடுத்தால்தான் விவசாயிகளிடம் குறைந்த தொகையைப் பெற்றுக்கொண்டு, அவர்களுடைய நிலத்தைப் பண்படுத்திக் கொடுத்தால்தான், இந்த அதிகமான பணம் ஒதுக்கீடு செய்த பலனை, விவசாயப் பெருமக்கள், பொதுமக்கள் பெறமுடியும் என்ற கருத்தினை நான் வைக்கவிரும்புகிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 24]

[திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி]

அடுத்தபடியாக கண்மாய்கள், கண்மாய்கள் மானாவாரி பகுதிகளிலே ராமநாதபுரம், நெல்லை மாவட்டத்தினுடைய வடபகுதி போன்ற இடங்களிலே புதிதாக வெட்டப் படுகின்றன. ஆனால், இந்த கண்மாய்களைவிட விவசாயிகளுக்கு அதிகமாகத் தேவை எது என்றால் ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய கண்மாய்களை கால்வாய்களின் மூலமாக இணைப்பது தான். அதிகமாக ஓடைகள் அங்கே இருக்கின்றன, அந்த ஓடைகளில் ஏராளமான தண்ணீர், மழை காலங்களிலே ஓடி வீணாகக் கடலிலே சென்று விழுகின்றன. ஆகவே அந்த தண்ணீரை பல்வேறு கால்வாய்களின் வழியாக எடுத்துச் சென்று தண்ணீரை இல்லாத சூழ்நிலையில் காய்ந்துக்கிடக்கின்ற கண்மாய்களின் வழியே எடுத்துச் சென்றோம் என்றால் நிச்சயமாகப் பயன் உள்ளதாக இருக்கும். 5 லட்சம், 10 லட்சம் என்று செலவிட்டு இந்தமாதிரியான புதிய கண்மாய்களை வெட்டுவதைக் காட்டிலும் 10 லட்சம் செலவழிப்பதைக் காட்டிலும், குறைந்த செலவில் 2 லட்சம், 3 லட்சம் செலவழியக்கூடிய விதத்தில் ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய கண்மாய்களை செப்பணிட்டு, கால்வாய்களை வெட்டி நான்கு கண்மாய்கள், ஐந்து கண்மாய்கள் என்று இணைத்து செயல்படக் கூடிய பல்வேறு திட்டங்கள் இருந்தும் கூட, மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்களுக்கு இதை நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லியும் கூட அந்த திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்றன என்பதை இந்த அரசுக்கு வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆகவே உன்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்றால் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய, ஏன் இந்தியாவிலே எல்லா இடங்களிலேயும் இருக்கக்கூடிய கண்மாய்களை செப்பணிட்டு, அவைகளை கால்வாய்கள் மூலம் குறைந்த செலவில் இணைத்து, தண்ணீரை பயன்படுத்தி, அந்த தண்ணீர் வீணாக கடலிலே சென்று கலக்காமல் விவசாய பெருங்குடி மக்களுக்கு பயன் உள்ளதாக ஆக்க வேண்டும். இந்த திட்டம் மிக நன்மையான, சிக்கனமான திட்டமாகும் என்பதை இந்த அரசுக்கு நான் எடுத்துச் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

விவசாயிகள் பிரச்னை என்பது மிகப் பெரிய பிரச்னை என்று கூட விவசாயிகளுடைய பிரச்னையைப் பற்றி இந்த மாமன்றத்திலே அதிகமாகப் பேசப்பட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த காலத்திலும் சரி, ஆளும் கட்சியாக இருந்தகாலமானாலும் சரி அவர்களுக்கு முக்கியப் பிரச்னை, இந்த நாட்டு மக்களிடத்திலே

[திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி]

[1979 ஏப்ரல் 24]

அவர்கள் எடுத்து வைத்தப் பிரச்னை இந்தப் பிரச்னை, மொழிப் பிரச்னை, பிராந்தியப் பிரச்னை, மொழி உணர்வை தூண்டி, பிராந்திய உணர்வை தூண்டி, மக்களை அதன் வழியிலேயே சிந்திக்க வைத்து. அதன் மூலமாகவே மக்களுடைய ஆதரவைப் பெற்று ஆட்சிக்கு வந்தவர்கள் அவர்கள். ஆட்சிக்கு அவர்கள் வந்தபிறகு எதுவுமே செய்யவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. தனிப்பட்ட முறையில் தனிப்பட்டவர்கள் நன்மை அடையவேண்டும் என்ற முறையில் பீஸ் மீல் ரெமடீஸ் என்று இருந்ததே தவிர ஒரு முழுமையான திட்டங்களாக Comprehensive Economic Schemes என்ற அளவில் அந்த திட்டங்கள் உருவாகவில்லை. முழுமையான பொருளாதார பிரச்னைகளை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தீர்க்கத் தவறி விட்டது என்று சொல்லி கொள்ளும் நேரத்தில் உண்மையின் அடிப்படையிலேயே சொல்லவிரும்புகிறேன்.

அவர்கள் காலத்திலேகூட விவசாயிகள் பிரச்னை பெரிய பிரச்னையாக உருவெடுத்தது. மின்சாரத் துண்டிப்பு காரணமாக போராட்டம் நடைபெற்று 18, 19 விவசாயிகள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள். கோவில்பட்டியிலிருந்து கோயம்புத்தூர் வரை இத்தகைய போராட்டங்கள் அப்பொழுது நடைபெற்றன. இப்படி விவசாயிகள் பிரச்னை எப்பொழுதும் நடந்து வந்திருக்கிற ஒன்று. அதற்கு அடிப்படை காரணம் என்னவென்பதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற பிரச்னை என்பது மட்டும் இல்லை. காலம் காலமாக இந்தப் பிரச்னைகள் தொடர்ந்து வந்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொருத்தவரையில் பெருந்தலைவர் காமராசர் அவர்கள் விவசாயப் பிரச்னைகளைப் பற்றி ஒரு முறை ஷளக்கமாகச் சொன்னார்கள். “இந்த நாட்டிலே விவசாயிகளுடைய பிரச்னை தீர்க்கப்பட வில்லை என்று சொன்னால், வேறு எந்தப் பிரச்னைகளை தீர்த்தாலும், இந்த நாட்டிலே பிரச்னைகள் தீர்க்கப்பட்டுவிட்டதாக சொல்லமுடியாது” என்று சொன்னார்கள் காந்தியடிகள் கூட சொன்னார்கள். “நாட்டிலே ராமராஜ்யம் வரவேண்டும் என்றால் கிராமராஜ்யம் வரவேண்டும்” என்று, “உண்மையான இந்தியனைப் பார்க்க வேண்டும் என்றால் கிராமத்திலே தான் பார்க்க முடியும். கிராமத்திலே இருக்கிற விவசாயப் பெருங்குடி மக்களைத்தான் பார்க்க வேண்டும் என்று சொன்னார். ஆனால் அவர்களுடைய நிலைமை என்னவென்று பார்த்தோமானால், பெரிய அறிஞர்கள், பொருளாதார நிபுணர்கள் அவர்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி நன்றாக படம் பிடித்து காட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் விவசாயிகளைப்பற்றி சொல்கிறார்கள், தமிழகத்திலே இருக்கக் கூடிய விவசாயிகள் தமிழகத்திலே மாத்திரம் அல்ல. இந்தியாவிலேயே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள்

1979 ஏப்ரல் 24] [திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி]

கடனில் பிறக்கிறார்கள். கடனில் வாழ்கிறார்கள். கடனில் இறக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்காக விட்டுச் செல்லக்கூடிய சொத்து என்னவென்றால் அதுவும் கடன்தான். “A farmer is born in debt, lives in debt, dies in debt and leaves only debt”. ஆகவே கடனிலே பிறந்து கடனிலே தவழ்ந்து கடனிலே இறக்கும் அவர்கள் தங்கள் மக்களுக்கு விட்டுச் செல்லக் கூடிய சொத்தும் கடன்தான். இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

(நண்பகல் 12-00)

பிராந்திய உணர்வுகளை வைத்து மக்களைத் தன்பால் இழுத்து விடலாம் என்ற நினைப்பால் அவர்கள் நடத்தக்கூடிய சாரியம் இது. ஆகவே, பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளை நாம் எப்போது தீர்க்கிறோமோ அப்போது தான் தமிழகத்திலே நிரந்தரமான அமைதி ஏற்படுத்த முடியும். அப்போது தான் நிரந்தரமாக நல்ல பொருளாதார அமைப்பு ஏற்படுத்த முடியும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயிகள் பிரச்சனையை எப்படி அணுகுவது என்பதைப் பற்றி எல்லாம் இங்கே பேசினார்கள். இங்கே கூட பேசிய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், மதிப்பிற்குரிய பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களை தலைவராகக் கொண்ட ஒரு குழு இருக்கிறது. அந்தக் குழு இன்னும் 2 வாரத்தில் அறிக்கை கொடுத்துவிடும் என்று சொன்னார்கள். அந்த அறிக்கையின் அடிப்படையில் பல்வேறு பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இவ்வளவு கால தாமதமாக அந்த அறிக்கை தூக்கல் செய்யப்படும் சூழ்நிலையில் அதற்கு இடையில் பல்வேறு சம்பவங்கள் நடந்ததைப் பற்றி நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். அந்த அறிக்கை சமர்ப்பிக்க இவ்வளவு காலம் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்பது என்னுடைய கருத்து. ஆகவே, விவசாயிகளுடைய பிரச்சனையைக் குறித்த அணுகுமுறையைப் பொறுத்த வரையில், ஜான் கென்னத் என்ற பொருளாதார நிபுணர் மிக அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த கருத்தை இந்த மன்றத்தில் சொல்வது என் கடமை என நான் கருதுகிறேன்.

John Kenneth Calbraith observes “Public intervention on behalf of agriculture-socialisation of agricultural technology support to agricultural prices to encourage and protect investment, co-operative procurement of fertiliser, petroleum and equipment, co-operative or public supply of electricity subsidy in support of new techniques is also essential for a balanced development.”

[திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி] [1979 ஏப்ரல் 24]

விவசாயிகளின் பிரச்னையை அணுகும்போது என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிரச்னைகளைத் தீர்ப்பது அரசாங்கத்தின் கடமை. பப்ளிக் இன்டர்வென்ஷன் தேவை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே ஒரு நல்ல கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். Support to Agricultural price to encourage and protect investment அவர்களை ஊக்குவிப்பதற்காக அவர்கள் முதலீடு செய்வதற்காக நல்ல விலைகள், நியாயமான விலைகள் கிடைக்க வேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம் தான் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஏனெனில் விவசாயிகளே தங்களுடைய விளை பொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்யமுடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கம் Public intervention on behalf of agriculture is also essential for a balanced development என்று சொல்லியிருக்கிறார். எந்தெந்த வகையில் அரசாங்கம் தலையிட்டு அந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறபோது நியாயமான விலை கிடைப்பதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும். ஆனால் இப்போது இருக்கும் சூழ்நிலையில் நெல் விலை பற்றி அதிகமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். மானாவாரி விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் பருத்தி விளைவித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்தப் பருத்திக்கு நல்ல விலை கிடைக்கவில்லை. ஒரு குவிண்டால் பருத்தி லட்சுமி காட்டன் அல்லது வேறு எந்தப் பருத்தியாக இருந்தாலும் சரி, அதன் விலை ஒரு பவுன் வலைக்கு சரியாக இருந்தது. அதனுடைய விலை ஒரு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 300 முதல் 350 வரை இருந்தது. சில நேரங்களில் 400 வரை கூட இருந்து இருக்கிறது. ஆகவேதான் சொன்னேன் ஒரு பவுன் விலைக்கு சரியாக ஒரு குவிண்டால் பருத்தி விலை இருந்தது என்று. அந்த வகையில் அது பொருளாதாரத்தை செம்மை செய்கிற விதத்தில் இருந்தது. ஆனால் இப்போது பவுன் விலை ரூ. 1,000 போய்விட்டது. ஆனால் பருத்தி லட்சுமி காட்டனாக இருந்தாலும் வேறு எந்தப் பருத்தியாக இருந்தாலும் ரூ. 250 முதல் 300 அல்லது 350 வரைதான் இருக்கிறது. இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை. ஆகவே, விவசாயிகள் தங்களுடையகடனை அடைக்க முடியாத சூழ்நிலையில், ஒரு இக்கட்டான சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். இதில் அரசாங்கம் தலையிட்டு ஏதாவது ஒரு நிரந்தரமான முறையில் தீர்வு காண முடியவில்லை என்றால், கால்பிரைட் அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

Had Agriculture been free from such public interference-had orthodox principle been controlling the performance would unquestionably has been efficient and perhaps by now dangerously so.

1979 ஏப்ரல் 24]

[திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி]

இது ஒரு பயங்கரமான சூழ்நிலைக்கு கொண்டு போய்விடும். அரசாங்கம் தலையிட்டு, இந்தப் பிரச்சனைகளுக்கு ஒரு வழிவகை செய்யவில்லையென்றால் நிச்சயமாக ஒரு பயங்கரமான சூழ்நிலை உருவாகிவிடும் என்று பொருளாதார நிபுணர் கால்பிரைட் சொல்கிறார். அவர் சொல்கிறபோது, “சோஷியலைசேஷன் ஆஃப் அக்ரிகல்சுரல் டெக்னாலஜி” விவசாய விஞ்ஞானத்தை சமூக உடைமையாக்குதல் என்ற கருத்தைச் சொல்கிறார். இன்றைக்கு இருக்கிற சூழ்நிலையில் விவசாய விஞ்ஞானத்தை பெரிய விவசாயிகள் தங்களுக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும். பெரிய விவசாயிகள்தான் டிராக்டர் போன்ற நவீன கருவிகளைப் பயன்படுத்தி, விஞ்ஞான முறையில் விவசாயம் செய்கிறார்கள். பொருளாதார நிபுணர் கால்பிரைட் அவர்கள் சொல்லுகிறபடி, ‘சோசியலைசேஷன் ஆஃப் அக்ரிகல்சுரல் டெக்னாலஜி’ என்ற முறையில் அனைவரும் விவசாய விஞ்ஞானத்தை பயன்படுத்திக் கொள்ளும் வரம்பு ஏற்பட வேண்டும்.

இப்போது வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகங்களில் பல்வேறு வகைகளில் இந்த விஞ்ஞான முறைகளை சாதாரண விவசாயிகளும் பெற வசதிகள் செய்து கொடுக்கிறார்கள். என்றாலும் கூட இன்று அவர்கள் நிலத்தில் உழவு போட வேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்களுக்கு டிராக்டர் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, விஞ்ஞான முறையில் சாதாரண ஏழை விவசாயிகள் விவசாயம் செய்து பயன்படும் வகையில் வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகங்களில் வசதி, வாய்ப்புகள் அமையவில்லை என்று எடுத்துச் சொல்ல கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த நிலையிலே சிறு விவசாயிகளுடைய கடனையாவது, அவர்களுடைய கடனை முழுமையாக ரத்து செய்ய அரசு முன்வரவேண்டும். மற்ற விவசாயிகளுக்கு ‘பின்ஸ் இன்டரஸ்ட்’ என்று சொல்லுகிற தண்ட வட்டி இருக்கிறதே, அந்த தண்ட வட்டியை நீக்க அரசு ஆவன செய்யவேண்டும். சிறு விவசாயிகளுக்கு இருக்கிற எல்லா கடன்களையும் ரத்து செய்து, மற்ற விவசாயிகளுடைய தண்ட வட்டியை ரத்து செய்தால் ஓரளவுக்கு அவர்கள் முதலீடு செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும்; சேமிப்பு செய்வதற்கும் வசதி இருக்கும். கடன் சுமை இல்லாமல் தங்களுடைய அத்தனை உழைப்பும் விவசாயத் துறையில் பயன்பட அவர்களை ஊக்குவிப்பதாக இருக்கும் என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பொறுத்த வரையில் ஏறத்தாழ மூன்று இடையூறுகள் அல்லது எதிர்ப்புகள் இருக்கின்றன. அதுவும் குறிப்பாக தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்றன. அதில் முதலாவதாக இருப்பது இடைத்தரகர். இடைத்தரகர்களைப் பொறுத்த

[திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி]

[1979 ஏப்ரல் 24]

மட்டில் நம்முடைய தமிழ்நாடாக இருந்தாலும் சரி அல்லது இந்தியத் துணைக்கண்டமாக இருந்தாலும், சரி, இடைத்தரகர்கள் பெரும்பாலான பொருளாதாரத்தை எடுத்துச் சென்றுவிடுகிறார்கள். நாம் முதலீடு செய்யும் அந்த பணம் இருக்கிறதே, அது பெரும்பாலும் ஒப்பந்தக்காரர்களிடம் போய் சேருகிறது.

பல திட்டங்களை அரசு நிறைவேற்றுகிறது. அதில் ஏராளமான முதலீடும் செய்கிறது. குளம் வெட்ட, கட்டடம் கட்ட அல்லது சாலைகள் அமைக்க—இப்படிப்பட்ட பல்வேறு பணிகளில் ஏராளமான முதலீடு செய்யும் போது, 10 கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்தால் ஏறத்தாழ 6 கோடி ரூபாய்க்குத்தான் வேலை நடக்கிறது. மீதமுள்ள 4 கோடி ரூபாய் ஒப்பந்தக்காரர் கையில் லாபமாக போய்ச் சேருகிறது. ஆகவே முதலீடு செய்யும் பணத்தில் பாதிக்குப் பாதிதான் திட்டங்களுக்குச் செலவிடப்படுகிறது; மீதமுள்ள பாதிப் பணம் இடைத்தரகர்களுக்கு, ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கு போய் கிடைக்கிறது.

வியாபாரிகளைப் பற்றிச் சொல்லும்போது கமிஷன் ஏஜண்டுகளைப் பற்றிச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. முன்னாள் நிதியமைச்சர் சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொல்லும் போது, “The traders are making higher profits at the cost of the producer and consumer” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உற்பத்திச் செய்யக்கூடியவன், நுகர்கிறவன் இதற்கு இடையிலே வியாபாரிகள் பெரும் லாபத்தை சம்பாதிக்கிறார்கள்; உற்பத்திச் செய்யக்கூடிய பொருள்கள், அதனால் ஏற்படும் லாபம் உற்பத்திச் செய்யக்கூடிய விவசாயிக்கும் கிடைப்பதில்லை; நுகரக் கூடிய பொது மக்களுக்கும் கிடைப்பதில்லை. ஆனால் இடையில் இருக்கிற இடைத்தரகர்களுக்கு, வியாபாரிகளுக்கு கிடைக்கிறது என்று சொல்கிறார். ஆகவே, ஒப்பந்தக்காரர்கள் ஒரு வகையில் முதலீடு செய்யும் பணத்தை எடுத்துச் செல்கிறார்கள்; உற்பத்தியாகும் பொருள்களில் கிடைக்கும் லாபத்தில் பெரும்பகுதியை ‘டிடேர்டர்ஸ்’—வியாபாரிகள் எடுத்துச் சென்று விடுகிறார்கள். ஆகவேதான் இந்த மாமன்றத்தில், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பேசும்போது, காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் மதிப்பிற்குரிய ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள். ‘ஹோல்சேல் பிரைஸ் இன்டக்ஸ்’—மொத்த விலைப்புள்ளி ஸ்திரமாக இருக்கிறது ஆனால் ‘கன்ஸ்யூமர்ஸ் பிரைஸ் இன்டக்ஸ்’ நுகர்வோர் அல்லது வாங்குவோர் விலைப்புள்ளி கூடி, ஸ்திரமற்ற நிலையில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்.

வியாபாரிகள் குறைந்த விலைக்கு வாங்கி, சேமித்து வைத்து, ‘ஹோல்சேல் பிரைஸ்’ நிரந்தரமாக இருக்கச் செய்து விடுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் சாதாரண மக்கள் வாங்குகிற விலையை

1979 ஏப்ரல் 24]

[திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி]

ஏற்றிவிடுகிறார்கள். இடையிலே இந்த மாறுபாடு இருக்கிறது. இதற்கு இடையிலே இருக்கிற லாபத்தை பெரிய வியாபாரிகள் தட்டிக்கொண்டு போய் விடுகிறார்கள்.

(பிற்பகல் 12-10)

ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை தமிழ்நாட்டினுடைய பொருளாதார நிலைமையை வெகுவாகப் பாதித்துக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதையும் அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

இடைத்தரகர்களால் நம்முடைய பொருளாதாரம் ஒரு வகையில் பாதித்துக் கொண்டிருக்க, வியாபாரிகளாலும், கமிஷன் ஏஜெண்டுகளாலும் நம்முடைய பொருளாதாரம் பாதிக்கின்றது.

மூன்றாவதாக மத்திய அரசினுடைய தவறான பொருளாதார கொள்கையின் காரணமாகவும் அவர்களுடைய தவறான பொருளாதாரச் செயல்பாடுகளின் காரணமாகவும் நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் பொருளாதாரம் பாதிக்கப்படுகின்றது என்று சொன்னால், உண்மையான அடிப்படையின் காரணமாகத்தான் அதைச் சொல்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மத்திய அரசினுடைய தவறான பொருளாதாரக் கொள்கை தவறாக இருக்கின்றது, என்று நான் சொன்னால் ஒரு வேளை இங்கே இருக்கக்கூடிய ஜனதாக்கட்சி உறுப்பினர்கள் என் மீது வருத்தப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் டாட்டா இன்ஸ்டிடியூட் அப் சோசியல் சைன்ஸ், பாம்பே என்று சொல்லக்கூடிய அந்த இன்ஸ்டிடியூட்டிலே இருக்கக்கூடிய பேராசிரியர் திரு. எஸ். டி. புனேகர் அவர்களே சொல்கிறார்கள், நேஷனல் கவுன்சில் ஆப் அப்ளைட் எக்கனாமிக் ரிசர்ச் என்று ஸ்தாபனம் ஒரு ஆராய்ச்சி செய்து 1978-79-லே தேசிய பொருளாதார வளர்ச்சி எந்த அளவிற்கு இருக்கின்றது என்பதைக் காண்பித்திருக்கிறார்கள். அதாவது ஏறக்குறைய 3 பெர்சன்ட் என்றுதான் சொல்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார் எஸ். டி. புனேகர்.

According to the latest proposal of the National Council of Applied Economic Research the Effort of economic growth reached in 1978-79 would be nearly 3%.

ஆகவே 1978-79ம் ஆண்டிலே நம்முடைய தேசியப் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏறக்குறைய 3 சதவீதம்தான் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதுவும் 3 சதவீதம் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியாது, மூன்று சதவீதத்தை அடுத்து இருக்கும் என்றுதான் சொல்கிறார்கள், ஆனால் கங்கிரஸ் கட்சியின் ஆட்சிக் காலத்தில்

[திரு. ஒ. சோ. வேலுச்சாமி] [1979 ஏப்ரல் 24]

நான்கைந்து ஆண்டுகளில் தேசிய பொருளாதார வளர்ச்சி 3.8 சதவீதம். 3.7 சதவீதம். 3.2 சதவீதம் 3.5 சதவீதம் என்ற அளவில் 3 சதவீதத்திற்கும் அதிகமாகத்தான் இருந்திருக்கிறது. ஆனால் ஜனதா கட்சி ஆட்சிக்கு வந்த பிற்பாடு அதன் வளர்ச்சி 3 சதவீதத்திற்கு கூட எட்டவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே இந்த இரண்டாண்டு கால ஜனதா ஆட்சியில் தேசியப் பொருளாதார வளர்ச்சி குறைந்து கொண்டு தான் சென்றிருக்கின்றது என்பதை நான் சொல்லவில்லை, நேஷனல் கவுன்சில் ஆப் அப்ளைட் எக்கனாமிக் ரிசர்ச் என்று அந்த ஸ்தாபனம் சொல்கிறது, என்பதைப் பேராசிரியர் எஸ். டி. புனேகர் அவர்கள் சொல்கிறார்.

இவ்வாறு தேசியப் பொருளாதாரம் பின் தங்கிய நிலையில் சென்று கொண்டிருப்பதால் தமிழ்நாடும் நிச்சயமாகப் பாதிக்கப் பட்டதானே செய்யும். ஜனதா கட்சியின் இந்தப் போக்கின் காரணமாக தமிழ்நாட்டின் பொருளாதாரம் மிக மிக அதிகமாக பாதிக்கப்படுகிறது. இந்த தமிழ்நாடு அரசு எவ்வளவுதான் பொருளாதாரத்தை வளர்க்க வேண்டும் என்று முயற்சி எடுத்தாலும் மத்திய அரசின் தவறான பொருளாதாரக் கொள்கையின் காரணத்தால் தமிழ்நாட்டினுடைய பொருளாதாரக் கொள்கையும் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது. என்று சொல்லி மத்திய அரசை நான் இந்தச் சூழ்நிலையில் கண்டனம் செய்யவும் விரும்புகிறேன்.

ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையிலே 1977-78ம் ஆண்டில் தொழில் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் கூட அதன் நிலைமை நன்கு தெரிகின்றது, 1976-77லே உள்ள நிலையை பார்க்கின்றபோது, திரு. எஸ். டி. புனேகர் சொல்கிறார் As a result of the state of affairs of the Central Government the growth of financial aid to Industries has fallen என்று. ஆகவே தொழில் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையிலும்கூட, தொழில் வளர்ச்சிக்கு முதலீடு செய்திருக்கக்கூடிய நிலைமையைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தாலும்கூட மிக மிக குறைவாகத்தான் தொழில் வளர்ச்சிக்கென்று இன்றைய ஜனதா கட்சியின் மத்திய அரசு உதவி செய்து கொண்டிருக்கின்றது என்று சொல்கிறார். அப்படிச் சொல்கிறபோது அவர் ஒரு புள்ளி விவரத்தையும் கொடுக்கிறார் அதாவது தொழில் வளர்ச்சிக்கென்று இன்றைய மத்திய அரசு ஒதுக்கி இருப்பது 27 சதவீதம் தான். ஆனால் அதற்கு முன்பு இருந்த காங்கிரஸ் கட்சியின் ஆட்சி இருந்த 1976-77லே தொழில் வளர்ச்சிக்கென்று ஒதுக்கிய தொகை 47.2 சதவீதம்.

1979 ஏப்ரல் 24]

[திரு. ஓ சோ. வேலுச்சாமி]

பாதி அளவிற்குக் குறைந்து விட்டது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் 47.20 சதவீதம் 1976-77 காங்கிரஸ் ஆட்சி பொறுப்பில் இருந்த காலத்தில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஒதுக்கியது. இப்போது ஜனதா ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கிற இந்த ஆண்டு 1977-78ம் ஆண்டு 27 சதவீதம் எந்த அளவிற்கு இதனால் தொழில் வளர்ச்சி பாதிக்கப்படும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும் மத்திய தொழில் கொள்கை தமிழ்நாட்டினுடைய தொழில் வளர்ச்சியை பாதிக்கக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நிலக்கரி தொழில் எடுத்துக் கொண்டால் 14.5 கோடி ரூபாய் இந்த ஆண்டு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை திரு. புனேகர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறார்கள். ஷப்பிங் கார்ப்பரேஷன் ஆப் இந்தியா பொறுத்தவரையில் எல்லா வருடங்களிலும், காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியில் இருந்த காலத்தில் கடந்த எல்லா வருடங்களிலும் அதிக உற்பத்தி இருந்து வந்து, இப்போது 1977-78ல் ரூ.14.75 கோடி நஷ்டத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது என்று அவரே சொல்கிறார்.

Shipping Corporation of India which was still recently a profit making undertaking incurred a net loss of Rs.1474 crores during 1977-78.

இதை எதற்குச் சொல்கிறேன் என்றால் ஷப்பிங் கார்ப்பரேஷன் ஆப் இந்தியாவிலே நிலக்கரி தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு அதனால் ரூ. 14.74 கோடி நஷ்டம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அது மற்ற வட மாநிலங்களைப்போல நம்முடைய மாநிலத்தையும் பாதிக்கின்றது. வி. ஆர். பார்ட் ஆப் இந்தியா தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சியும் இந்தியாவின் ஒருமித்த வளர்ச்சியோடு ஒரு அங்கமாக இருக்கிறது. அங்கே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நஷ்டத்தினால், குறைபாடுகளினால், பிற்போக்கான நிலைமையினால், தமிழ்நாடு பொருளாதார நிலை பாதிக்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். தமிழ்நாடு பொறுத்த மட்டில் அதிகாரிகளுடைய விரும்பாத போக்கு நம்முடைய பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பாதிக்கிறது.

உதாரணமாகச் சொல்கிறேன். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஓட்டைப் பிடாரத்தில் கைலாசபுரத்தில் செல்லையா என்பவர் ஒரு ரைஸ் மில்லுக்காக என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அதையெல்லாம் செய்தும் அவர்களுக்கு உரிமம் கொடுக்கப்படவில்லை. கொடுக்கப்படாததற்குக் காரணம் அங்கே ஓட்டைப்பிடாரத்தில் இருக்கக் கூடிய வருவாய் ஆய் வாளரும் இன்னொருவரும் சேர்ந்து சென்று 500 ரூபாய்

[திரு. ஒ.சோ.வேலுச்சாமி]

1979 ஏப்ரல் 24

கொடுத்தால்தான் உங்களுக்கு உரிமம் கிடைக்கும். இவர் ஒரு பெரிய அதிகாரி என்று சொல்லி, அவர் மீது வழக்குப் போடப்பட்டு அது விஜிலென்ஸ்ஸில் இருக்கிறது.

உரிமம் கேட்டால் நீங்கள் அந்தக் கேஸை வாபஸ் வாங்குங்கள் அப்போதுதான் கொடுப்போம் என்று திருநெல்வேலியில் இருக்கக் கூடிய டி.எஸ்.ஓ. நேர்முக உதவியாளர் அந்தச் செல்லையாவிடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறார், என்னிடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறார், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களிடத்திலும் எடுத்துச் சொல்லியும் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. காரணம், அந்தப் பகுதியில் அதிகமாக நெல் அரைக்கும் மில் இல்லை. அங்குள்ளவர்கள் தங்கள் நெல்லை அரைக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் 5 அல்லது 6 மைல் நடக்க வேண்டியிருக்கும். ஆகவே, அதிகாரிகளுடைய இத்தகைய விரும்பாத போக்கு பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பாதிக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிகொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, அரிசன வீட்டு வளர்ச்சிக் கழகத்தின் தலைமை அலுவலகம் சென்னையில் இருந்து இப்போது விழுப்புரத்திற்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இது எத்தனை வகையில் சிக்கன நடவடிக்கையாகும் என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது) ஒரு நிமிடத்தில் முடித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, அந்த அரிசன வீட்டு வளர்ச்சி கழகத்தின் தலைமை அலுவலகத்தை சென்னைக்கு உடனடியாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ரோடுகளைப் பொறுத்தவரையில் முந்தைய ஆட்சியில் ஏராளமாக மணல் ரோடுகளைப் போட்டிருந்தார்கள். அதுவே தவறுகள் நடந்து அதிகமான பணம் வீண் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். கிராமத்தில் உள்ள அந்த ரோடுகளை யெல்லாம் மெட்டல் ரோடுகளாக மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நெல்லை மாவட்டத்தில் ஒட்டைப் பிடாரத்தில் பஞ்சாலங் குறிச்சியையும் கட்டபொம்மன் தூக்கில் இடப்பட்ட கயத்தாறு என்னும் இடத்தில் உள்ள ரோடையும் இணைத்து அங்கே கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துப் பேருந்துகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்த இரண்டு மண்சாலைகளை கிரேவல் மேட்டல் ரோடுகளாக ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 12-20)

திரு. என். வரதராஜன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கீடு முன் வடிவின் மீது மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களை அரசுக்கு சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன். இந்த நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவை நாம்

1979 ஏப்ரல் 24]

[திரு. என். வரதராஜன்]

விவாதிக்கின்ற நேரத்தில், பிரதான எதிர்க் கட்சி இங்கே இல்லை என்பதை நாம் நினைவிலே கொள்ளவேண்டும். ஆகவே, நான்கிலே ஒரு பகுதி உறுப்பினர்கள் இங்கே இல்லை என்பது வருத்தத்திற்குரியது என்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். எங்களைப் பொறுத்த வரையில் அரசியலிலே பெருத்த வித்தியாசம் இருந்தாலும்கூட, ஒரே கட்சியாக இருந்து பிரிந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் தமிழகத்தினுடைய இன்றைய பிரதான பிரச்சனைகளிலே கூர்மையாக ஒன்றுபட்டு செயலாற்ற வேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்புகிறோம். இன்று உங்களுக்கு அற்புதமான சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கிறது. சில மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்றும், மற்றும் சில பிரச்சனைகளை மத்திய அரசாங்கத்தின் முன் வைத்தார்கள். இன்று மேற்கு வங்காளம், திரிபுரா அரசுகள் அதிகமாக நிதி ஒதுக்குகின்ற அதிகாரம் வேண்டுமென்று கூக்குரல் எழுப்பும் படியான நேரத்தில், இந்த மாநிலத்திலே பெருவாரியான மக்களைக் கவர்ந்திருக்கும்படியான கட்சி, ஜனநாயக ரீதியில் இன்று மத்திய அரசாங்கத்தை அதிக நிதி ஒதுக்கவேண்டும் என்று சொல்லக் கூடிய நிலையிலே இருக்கக்கூடிய கட்சி. துரதிருஷ்டவசமாக நீங்கள் பிரிந்து நிற்கின்றீர்கள். அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி அதற்கு முன் நிற்கின்றதே தவிர, தமிழ் மக்களின் நல் உணர்வுகளை நீங்கள் மதிக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே சொல்கிறேன்.

இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் சில அமரிகள் நடைபெற்றதை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அசிங்கம் என்று நினைக்கிறது. ஆனால், அதற்காக ஒரு பெரும் தண்டனை கொடுத்து, ஒரு பிரதான எதிர்க் கட்சியை வராமல் தடுத்து நிறுத்தியிருப்பது ஆளும் கட்சிக்கு நல்லதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்கு அரசின் சில அதிகாரங்களை அமுல் நடத்துகின்ற போது, மாற்றுநிலைமைகளைக் கவனிக்க வேண்டிய அரசாக இந்த அரசை நாங்கள் கவனிக்கிறோம். மாநிலத்தை ஆளுகின்ற கட்சியும் மத்திய அரசை ஆளுகின்ற கட்சியும் ஒரே கட்சியாக இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற வரலாறு முடிந்து விட்டது. பல்வேறு மாநில அரசுகள் தோன்றி புதிய புதிய உணர்வுகள் நாட்டிலே வளர்ந்து போய் இருக்கின்ற காலத்தில், புதுப் பார்வையோடு செயல்படாமல், அதற்கு மாறாக பழைய பாணியிலேயே இந்த அரசு செயலாற்றும் நிலை பரிதாபத்திற்குரியதாகும்.

பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் இந்த மாதம் 25-ஆம் தேதி வேலை நிறுத்தம் செய்வதாக இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அந்தத்தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கும் 1½ லட்சம் தொழிலாளர்கள் இந்த முடிவைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதேபோல், பொதுப் பணித் துறையிலே ஏற்கனவே பணியாற்றும் ஒர்க்

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1979 ஏப்ரல் 24]

சார்ஜ்ட் சிப்பந்திகள் தங்களுடைய உரிமைகளுக்காக கூக்குரல் எழுப்பும் வகையில் போராட்டம் நடத்தி சிறையிலே இருக்கிறார்கள், கிளர்ச்சியும் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மதுரை யூனிவர்சிட்யிலே பட்டதாரிகள் நூற்றுக்கும் மேற்பட்டவர்கள் அத்தர் தொழிலில் ஓராண்டு காலமாக பணியாற்றிவிட்டு, இன்றைக்கு வேலையில்லை என்று அங்கிருந்து விரட்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் போராட்டம் நடத்தி, 25 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கின்ற நிலைமையிருக்கிறது. இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் அரசு கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, மூன்றாவது சம்பளக் கமிஷன் அறிக்கையிலே இருக்கின்ற பல்வேறு தவறுகள் தங்களைப் பாதிக்கின்ற நிலைமையில், நூற்றுக்கணக்கான சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள், லட்சக் கணக்கான சிப்பந்திகள் அதிருப்தி அடைந்திருக்கும் நிலைமை தமிழகம் முழுவதும் பரவியிருக்கிறது. சில நாட்களுக்கு முன்பு நாம் இந்த அவையிலே விவாதித்தோம், சுற்றுலா வாரியத்தை சேர்ந்த சிப்பந்திகள் வேலை நிறுத்தத்தைப் பற்றிப் பேசினோம் அதற்கு முன்னாலே, சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் சிப்பந்திகள் ஆயிரக்கணக்கில் ஊர்வலமாக வந்து தங்கள் குரலை எழுப்பினார்கள். நேற்றைக்கும், இன்றைக்கும் சட்டமன்றத்திலே இந்த கூட்டுறவுத் துறைச் சிப்பந்திகள் சம்பள உயர்வு பற்றி சேள்வி மூலமாக கேட்டறிந்தோம். ஆகவே, இவைகள் எல்லாம் இந்த அரசுக்கு விரோதமாக வருகின்றன என்று பாவித்து, அவைகளை அடக்குவது என்ற ஒரு கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து, தங்கள் தலையிலே அட்சதைப் போட்டுக்கொள்ளாமல், இன்றைக்கு அடக்குமுறை பாணங்கள் தொடருவதை கைவிடும்படி மார்க் சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே அழுத்தமாக வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பொருளாதார நெருக்கடிக்கு நீங்கள் காரணம் அல்ல, கடந்த 32 ஆண்டு காலமாக, நானும், நீயும் சேர்ந்து பொற்காலமாக ஆக்குகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பொருளாதார சூழ்நிலைக்கு கொண்டுவரப்பட்டு, அப்பேர்ப்பட்ட சூழ்நிலையிலே தான் நீங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக செயலாற்றுகின்றீர்கள். அப்படி ஆளுகின்றவர்கள் ஏழை மக்களுக்கும், நடுத்தர மக்களுக்கும் சாதகமான கொள்கையைக் கடைபிடிப்பதற்குப் பதிலாக, நீங்கள் எடுத்தோம், தொடுத்தோம், கவிழ்த்தோம் என்ற வகையில் அடக்குமுறையை கைவிட்டு, இந்தச் சமுதாயத்தைப் பாதுகாக்கின்ற, உரிமைகளைப் பாதுகாக்கின்ற முறையில் செயல்பட்டால் ஒழிய, உங்களுக்கு நல்ல பெயர் ஏற்படாது.

1979 ஏப்ரல் 24]

[திரு. என். வரதராஜன்]

நீங்கள் தேர்தல் அறிக்கையிலே கொடுத்த, உறுதியளித்ததைக் கூட அமல் நடத்த இயலாது என்பதை உங்கள் மேலான கவனத்திற்கு மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாகக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

நேற்றையதினம் கூட மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கேட்டேன், மதுரை யூனிவர்சிட்யிலுள்ள பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் அத்துக்கூலிகள் போன்று வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருப்பது பற்றிக் கேட்டேன், அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் அது தனி அதிகாரம்பெற்ற ஸ்தாபனம் என்று சொன்னார்கள். பின்னால் சட்டம் ஒழுங்கு பிரச்சினை என்று வரும்போது நம்முடைய அரசு தலையிட வேண்டியிருக்கும். அது தனி அதிகாரம் படைத்தது என்று சொன்னாலும் மதுரை யூனிவர்சிட்யில் பட்டதாரி ஆசிரியர்களாக, அத்துக்கூலிகளாக இருப்பவர்களை வெளியே விரட்டி விட்டு புதிதாக 50 பேரை வேலைக்குச் சேர்ப்பது என்ன நீதி? இதிலே அரசு தலையிட வேண்டும்.

சுற்றுலா துறையில் இருக்கக்கூடிய ஊழியர்கள் சில தவறுகள் செய்தார்கள் என்பதற்காக அனைவருக்கும் தண்டனை கொடுத்தது நியாயமாகத் தெரியவில்லை. அவர்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளை ஏற்காமல் இருப்பது நியாயமல்ல.

விவசாயிகள் பிரச்சினை சம்பந்தமாக இன்று ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டது. நேற்றைய தினம் ஏற்பட்ட பயங்கரமான துப்பாக்கிச் சூடு, படுகொலை பற்றி விவாதித்திருக்கிறோம். அரசு முக்கியமான நான்கு விஷயங்களைத் தன்னுடைய கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

ஒன்று, நில உச்ச வரம்பு சம்பந்தமாக இதுவரை எந்த விதமான கவனத்தையும் அரசு எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இது விவசாயிகள் மத்தியில் குறைபாடாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இரண்டாவது விவசாயிகளின் விளை பொருளுக்கு நியாய விலை கொடுப்பதில் அரசாங்கம் தவறியிருக்கிறது என்பது—முன்றாவது, அடித்தட்டில் இருக்கக்கூடிய சுமார் ஒரு கோடி விவசாயத் தொழிலாளர்கள் கூலிப்பிரச்சினை சம்பந்தமாக ஆமை வேகத்தில் அரசு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நான்காவது, கடன் தொல்லை என்பது விவசாயிகள் மத்தியில் ஒரு பெரிய குறைபாடாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

இந்த நான்கிலும் அரசின் கொள்கை என்ன என்பதை சொல்ல வேண்டும். இன்றில்லாவிட்டாலும் இந்தச் சபை முடிந்த பிறகாவது அரசின் கொள்கையில் மாறுதலோடு விவசாயிகளை அணுகாவிட்டால் பல்வேறு துப்பாக்கிப் பிரயோகங்கள் வந்தே தீரும். நாங்கள் நாராயணசாமி நாயுடு வகையரா

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1979 ஏப்ரல் 24]

களை ஆதரிக்கவில்லை. அவரைச் சிறையில் அடைத்துவிட்டதாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். அது மட்டும் விவசாயிகளுடைய பிரச்சினைகளை தீர்த்துவிட்டதாகச் சொல்ல முடியாது.

இந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க உச்ச மட்டக் குழுவை அமைத்திருக்கிறீர்கள். அனுமார் வால் மாதிரி அது நீண்டு கொண்டே போகிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன? அரசின் அலட்சியப் போக்குதான். நீங்கள் நினைத்தால் குழுவைக் கூட்டி ஒரு மாதத்திற்குள் முடிவை சபையின் முன்னால் அறிவித்திருக்க முடியும். சென்ற காலத்தில் கமிட்டி போட்டு பிரச்சினையைத் தட்டிக் கழிக்க முயற்சி செய்தது போல் அரசு இந்தப் பிரச்சினையில் நடந்து கொண்டது. இந்த மாதம் 26, 27 தேதிகளில் அந்தக் குழு கருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தக் குழுவின் முடிவுகளை அரசு சபை முன்னால் கொண்டு வர வேண்டும்.

ஐந்து ஏக்கர் உள்ள விவசாயிகளுக்குப் பயிர்க் கடன்கள் தவிர வேறு கடன்கள் இல்லை. விவசாயத்திலே ஒருவிதமான முன்னேற்றத்தையும் காண முடியாமல் அவர்கள் பயங்கரமான இயற்கை உற்பாதங்களால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். விலை வீழ்ச்சி அவர்களை வீழ்ச்சியடையச் செய்திருக்கிறது. ஐந்து ஏக்கர் வரை நஞ்சை, புஞ்சை நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்குப் பயிர்க் கடன்களை ரத்து செய்யவேண்டுமென்ற கணக்கைப் பார்த்தால் 60 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வரும். ஆறு ஆண்டு அல்லது ஏழாண்டுக் காலத்தில் இந்த 60 கோடியைப் பூர்த்தி செய்யப் போகிறார்கள். இந்த ஆண்டே அல்ல. அதனைச் செய்தால் பெருவாரியான கிராமத்திலுள்ள ஏழை நடுத்தர மக்கள் உங்கள் பக்கம் நிற்பார்கள், அதற்கு மாறாக தவறான நிலைமையில் மேலும் மேலும் மோசமான பாதையில் சென்று கொண்டிருக்கவேண்டாம்.

விவசாயத் தொழிலாளர்கள் கூலிப் பிரச்சினையில் கருத்துக் கூறும்போது வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மொத்தத்தில் அப்படித் தவறாகச் சொல்லக்கூடாது. எடுத்தேன், கவிழ்த்தேன் என்ற முறையில் சொல்லக்கூடாது என்று சொன்னார்கள், வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள்மீது ஆயிரம் மடங்கு நல்லெண்ணம் வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் அது அல்ல பிரச்சினை. விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு பல மாநிலங்களில் 8 ரூபாய் 10 ரூபாய் வரை கூலி கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆகவே, தினக் கூலி 8 ரூபாய் என்ற அளவில் அது தஞ்சை மாவட்டமாக இருந்தாலும் சரி, மற்ற மாவட்டங்களாக இருந்தாலும் சரி கொடுப்பதற்கு அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 24]

[திரு. என். வரதராஜன்]

நெல் விலையைப் பற்றிச் சேரன்னார்கள். மத்திய சர்க்கார் என்ன விலை அறிவித்திருக்கிறதோ அந்த விலைக்காவது மாநில சர்க்கார் அந்த நெல் மார்க்கெட்டுக்கு வருகிறபோது கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். மாநில சர்க்காருக்கு என்ன சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பதை நாங்கள் அறிவோம்.

(பிற்பகல் 12-30)

நாங்கள் இரண்டு மாநில அரசுகளில் அரசாட்சி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு பத்து முப்பது கோடி ரூபாய் கொள்முதல் செய்வதற்காகத் தேவைப்பட்டாலும், அதற்கு அரசு வழிவகை காணவேண்டும். இன்றைக்கு லட்சக்கணக்கானவர்கள் ஒரு குவிண்டால் நெல்லை 70 ரூபாய், 80 ரூபாய்க்குத்தான் விற்கக் கூடிய அவ்வ நிலைமை தஞ்சையிலே, தென்னாற்காடிலே, வடாற்காடிலே, மதுரையிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாம் நிர்ணயித்திருக்கிற 85 ரூபாய்க்குக் கீழே போகாமல் நாம் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டாமா? விலைவாசியைத் தடுக்க வேண்டுமென்றால் மாநில அரசுக்கும் அதற்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது. மத்திய அரசை மட்டும் சொல்லிவிட்டு தட்டிக் கழித்துவிடக்கூடாது. மாநில சர்க்கார் இதிலே முக்கியமான கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

உச்சவரம்பு, பினாமி நிலங்கள் இன்றைக்குப் பல லட்சக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை மேற்கு வங்காளத்திலே எடுத்து இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்வதை நாம் நம்ப வேண்டாம், ஒரு கட்சியின் சார்பாக நாம் நம்பவேண்டாம், நாம் ஒரு தூதுக்குழுவை அனுப்பி அல்லது அமைச்சர்கள் சென்று அறிந்து கொள்ளலாம். அது ஒன்றும் பாவமான காரியமல்ல. அவர்கள் இந்தியாவிலேயே அதிகமான பினாமி நிலங்களை எடுத்துக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள் என்று திட்டக் கமிஷன் சொல்லியிருக்கிறது. அந்த முறையிலே உச்சவரம்பு அடிப்படையிலேயும், பினாமி அடிப்படையிலேயும் உள்ள நிலங்களை நீங்கள் எடுக்க வேண்டும், எடுப்பது கடுமையான காரியம் தான், கடுமையான காரியம் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். அப்படி கடுமையான காரியத்தை செய்தால் யாரை நீங்கள் சந்திக்கவேண்டுமென்று எல்லாம் எங்களுக்குத் தெரியும். கோடிக்கணக்கான ஏழை அரிசன மக்களுக்கு வருவாய் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் நிலத்தைத்தான் எடுத்துக் கொடுக்க வேண்டும், வேறு வழி கிடையாது. நஞ்சை என்றால் 5 ஏக்கரும் புஞ்சை என்றால் 15 ஏக்கரும் தான் ஒரு குடும்பத்திற்கு ஐந்து பேர் கொண்ட ஒரு குடும்பத்திற்கு வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற முறையிலே உறுதியாக, அறுதியாக ஒரு சட்டத்தை நீங்கள் கொண்டுவர வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் பல ஆயிரக்கணக்கான பெரியவர்கள் எவ்வளவு நிலங்களை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும்.

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1979 ஏப்ரல் 24]

இந்தச் சட்டத்திலே பல ஓட்டைகள் இருக்கின்றன என்பது தெரியும். பினாமி நிலங்களை எடுத்துக் கொடுத்து இந்த நான்கு பிரச்சினைகளையும் நீங்கள் நல்ல முறையிலே அணுகினால்தான் விவசாயிகளுடைய நல்லாதரவை நீங்கள் பெறமுடியும், ஜனநாயகவாதிகளின் வாழ்த்துக்களைப் பெற முடியும். மாறாகத் திரும்பிச் சென்றால் ஆபத்தான நிலையில் நீங்கள் மாட்டிக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும்.

திரு. எச். ஜி. ஆறுமுகம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் பேசும்பொழுது எடுத்தோம் தொடுத்தோம் கவிழ்த்தோம் என்று வார்த்தைகளைப் பேசிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசு வந்த பின்னர் எதை எடுத்தது, எதைத் தொடுத்தோம், எதைக் கவிழ்த்தோம் என்பதை விவரமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். வரதராஜன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நேரம் அதிகமாகக் கொடுத்தால் அதிகமாகச் சொல்கிறேன். நான் அரசுக்குச் சொல்ல வேண்டிய ஆலோசனை என்ற அடிப்படையிலே சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. திண்டுக்கல்லிலே ஏ.ஓ. இருக்கிறார். அதிகமான அதிகாரத்தை நில உச்ச வரம்புக்கும் அதிகமான நிலத்தை, விநியோகிக்கின்ற அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அவர் பழனியிலே இருக்கின்ற ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தை ஏழைகளுக்கு விநியோகிக்கக்கூடிய பொறுப்பிலே இருக்கிறவர்; நிலச் சுவான்களுக்குக் கையாளாக இருந்து கொண்டு நிலப் பிரபுக்களின் நிலத்தை பினாமியாக மாற்றி பினாமி குத்தகைதாரர்களை உருவாக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார், மிக உஷாராக இருக்க வேண்டும். இன்றைக்கு உள்ள நிர்வாகத்தை நம்பி காரியத்தை செய்து விட முடியாது. அரசு உஷாராக இருந்து கொடுக்கப்படுகிற நிலங்கள் கொஞ்சமாக இருந்தாலும் ஏழை எளியவர்களுக்கு விநியோகிக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். நிலச் சுவான்தார்கள் தாங்களே நிலங்களைப் பிரித்துக் கொண்டு பட்டாக்களை புதிய பெட்டிகளிலே பூட்டிவைக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

வேலையில்லாதவர்களுக்கு நிவாரணம் வேண்டும். இந்தப் பிரச்சினை கிளர்ந்தெழுந்தபோது மிகப் பெரியவர்கள் எல்லாம் என்ன சொன்னார்கள், வேலையில்லாதவர்களுக்கா? நிவாரணமா? அது சோம்பேறித்தனத்தை ஊக்குவிப்பது ஆகாதா என்றெல்லாம் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள், ஆனால் இன்றைக்கு அவைகள் எல்லாம் மண்ணோடு மண்ணாகச் சரிந்து விட்டன. மேற்கு வங்கத்திலே நிவாரணம் அளிக்கப்படுகிறது. அதை நாம் உண்டாக்கவில்லை, நாடு உண்டாக்குகிறது, வேலை

1979 ஏப்ரல் 24]

[திரு. என். வரதராஜன்]

யில்லாதவர்களுக்கு நிவாரணம் என்ற முறையிலே நம்முடைய பட்டுஜெட்டிலேயும் சிறிதளவாவது பணத்தை ஒதுக்கி நிவாரணம் அளித்தால் தான் கீழ் மட்டத்திலே உள்ள மக்கள் இன்றைக்கு வாழ்க்கையை நடத்தமுடியும்.

இன்றைக்கு தீப்பெட்டிக்காக வரியை உயர்த்தியிருக்கிறோம். அந்த வரியின் மூலமாக, நமக்கு சுமார் ரூ. 2 கோடி அல்லது ரூ. 1 கோடிதான் வரும் என்று சொல்கிறோம். கணக்கிலே எனக்கு வித்தியாசம் தெரிகிறது. ஆனால், அதுவல்ல பிரச்சனை. தமிழ்நாட்டிலே, சிவகாசியைச் சுற்றியுள்ள சிறு தொழில் களிலே, தீப்பெட்டி தொழில் மிக முக்தியமானது. அந்தத்தொழில் அதிபர்கள் எல்லாம் சிறிய தொழில் அதிபர்கள், கடந்த ஒரு வார காலமாக உண்ணாவிரதம் போன்றவற்றிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். உண்ணாவிரதத்திற்காக கவனம் செலுத்தும்படி நான் சொல்லவில்லை. அந்தத் தொழில் நசிந்து விடக்கூடாது என்ற காரணத்திற்காக நீங்கள் ஆலோசிக்க வேண்டும். இந்த வரி வசூலைக் கூட, இந்த இரண்டு பைசா உயர்வைக் கூட, ஒத்திப் போட்டாக வேண்டும். அதன் மூலமாக, ஒரு பெரிய அளவுக்குக் காரியங்களைச் செய்வதற்கு, அவர்களுக்கு உதவி செய்ததாகும்—சிறிய தொழிலிலே என்பதனால் தேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்று மது விலக்குச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்காக என்று சட்டத்தை மிக முறுக்காக நாம் திருத்தி அமைத்திருக்கிறோம். இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தும்போது பலவிதமான இடர்பாடுகளை அரசாட்சி பார்க்க வேண்டியிருக்கும் என்பதை நாம் இந்தச் சட்டசபை முடிவதற்கு முன்னாலேயே, நேற்றைய தினம் தகவலைப் பத்திரிகைகளிலே படிக்கிறோம். காஞ்சிபுரத்திலே ஒரு 24 வயதுள்ள வாலிபன் மது விலக்குக்காக கைது செய்யப்பட்டு, போலீஸ் கஸ்டடியிலே மரணம் அடைந்தான். ஆனால், போலீசார் சொல்கிறார்கள், அவன் தற்கொலை செய்து கொண்டான் என்று. எப்போதுமே அப்படித் தான் சொல்வது வழக்கம். ஆகவே, போலீசாருடைய நிலை என்ன என்பது அரசாட்சிக்குத் தெரியும். ஆகவேதான், வற்புறுத்துகின்றேன். கடந்த 13-2-1979லே, மதுரை மாவட்டத்திலே, வேடசந்தூரிலே, பஸ்ஸிலே பாசஞ்சர்கள் ஏற்றுவது சம்பந்தமாக, கண்டக்டர்களுக்கும் அவர்களுக்கும் சிறு தகராறு வந்தது. அதிலே அங்கேயிருந்த போலீஸ்காரன் தலையிட்டு, அந்த பஸ் இரண்டிலேயும் இருந்த பாசஞ்சர்களை அடித்து நொறுக்கி, போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குக் கொண்டு போய் அடித்து நொறுக்கி, அதிலேயிருந்த இராணுவ வீரர்களை அடித்து நொறுக்கி, அதிலேயிருந்த கிராமப்புறத்தினுடைய கணக்குப் பிள்ளை, நாட்டாண்மை ஆகியோரை அடித்து நொறுக்கி இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய புகார்கள் எல்லாம் சர்க்காருக்கு வந்திருக்கிறது. இவர்களை, வைத்துத்தான் நீங்கள் இந்தச்

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1979 ஏப்ரல் 24]

சட்டத்தை அமல் நடத்தியாகவேண்டும். நீங்கள் உஷாராக இல்லாவிட்டால், மதுவிலக்கே தமிழ் நாட்டிலே மிகப் பெரிய அளவுக்கு ஏழைகளை பாதிக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமையிலே வந்து சேரும். ஆகவே இது பற்றி, இவ்வளவு சிக்கலான, கஷ்டமான, ஒரு சட்டத்தை அமல் நடத்தித்தான் தீரவேண்டுமென்ற ஒரு பிடிவாதத்தைக் கொண்டிருப்பது சரியா என்று பார்க்கவேண்டும். அன்றைக்குக் கூட மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள், பஞ்சமா பாதங்களிலே மதுவும் சேரும் என்று. அந்தப் பஞ்சமா பாதங்களிலே இப்படி ஒரு போலீஸ் கஸ்டடியிலே சாதாரணமான ஒரு மனிதன் நிரபராதியாகச் சென்று அவன் உயிர்பறிக்கப்படுவதும் சேருமா, சேராதா என்பதை நீங்கள் ஆலோசிக்க வேண்டும். ஆகவே, இந்தக் கொடுமை மிக முக்கியமானதாக இருக்கும். நீங்கள் எந்த நிர்வாகத்தை வைத்து அமல் நடத்துகிறீர்களோ அது கோளாறு. அடுத்து, வஞ்சமும் ஊழலும் தலை விரித்தாடுவதற்கு ஒரு உதவி செய்யும். மதுவிலக்குச் சட்டத்தை, மிக திருத்தமாக, அழுத்தமாக அமல் நடத்துவதிலே வளர்ச்சியைக் காட்ட வேண்டும் என்றால், மறு சிந்தனை தேவை அமல் நடத்துவதிலே என்று உங்களிடத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போல், 1977-ஆம் ஆண்டு, மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள, சின்னமனூர் காவல் நிலையத்திலே மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக கைது செய்யப்பட்ட ஒச்சா தேவர் என்பவரை அடித்துக் கொன்று விட்டார்கள். இந்த மாமன்றத்திலே விவாதித்தோம். நம்முடைய மாநில முதலமைச்சர் அவர்களே, வருவாய் வாரிய உறுப்பினர் திரு. விசுவநாதன் அவர்களை அனுப்பி விசாரணை நடத்தினார்கள். அந்த விசாரணை அறிக்கை என்ன ஆனது என்று தெரியவில்லை. அடிப்பட்டு செத்துப்போன, ஒச்சாத் தேவர் மனைவி வேலையிழுந்து எந்தவிதமான வருமான முயின்றி அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட குடும்பங்களை நீங்கள் கவனித்து, இது சம்பந்தமான நடவடிக்கைகளை, நீங்கள் துரிதமாக மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீங்கள் அதனை இந்த மன்றத்திலே சமர்ப்பிக்கவேண்டும்.

அடுத்து, நம்முடைய சட்டமன்றத் துறையைப் பற்றி நேற்றைய தினம் பேசலாம் என்று சொன்னோம். பேரவைத் தலைவர் நேரம் இல்லாததால், இன்றைக்குப் பேசலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, ஒன்றிரண்டு நான் சொல்ல வேண்டியது, இந்தத் துறையை தமிழ் மொழியிலேயே மேலும் சிறப்பாக நடத்துவதற்கும் சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளை, மேலும் சட்ட முன் வடிவுகள் போன்ற பல்வேறுவிதமானவைகளை, தமிழிலே கொண்டு வர நாம் முயற்சி செய்ய வேண்டும். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், நம்முடைய சட்டசபையினுடைய விதிகளை இன்றையதினம் நாம் ஆங்கிலத்தில்தான்

1979 ஏப்ரல் 24]

[திரு. என். வரதராஜன்]

வைத்திருக்கிறோம். இது ஏன்? இந்த நாட்டில் தமிழ் வளர்ச்சி உயர்ந்து வருகிறபொழுது, இந்தத் தமிழிலேயே நம்முடைய சட்டசபை விதிகளைக் கொண்டு வரமுடியாதா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். ஆகவே, மிக அதிகப்படியான கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காகிதங்கள் தமிழில் இல்லை என்று கிழித்தெறிவது என்பதல்ல முக்கியம். அதைவிட முக்கியமானது, அழுத்தமாக இந்தத் துறையிலே இன்னும் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். இந்தத் துறையிலே, பழைய பழக்கத்தில் இருக்கும் படியான அதிகாரிகள், மற்றவர்களுக்கு மேலோட்டமாக அவர்களுக்கு அந்தக் கண்ணோட்டம் தான் இருக்கும். புதிய சிந்தனைகள் அவர்களுக்கு வருவது சிறமமாக இருக்கும். அரசுத் தரப்பில் தான் அதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நான் இங்கே இருக்கும்போது பார்க்கிறேன். சட்டமன்றத்தில் இருக்கும்படியான கடைநிலை ஊழியர்கள் 180 நாட்கள் தொடர்ச்சியாக வேலை செய்தால், நிரந்தரமாக்குவோம் என்று சொல்கிறார்கள். நம்முடைய சட்டமன்றமே (வருடத்திற்கு) 90 நாட்கள் நடக்கிறது. அதிர்ஷ்டவசமாக இந்த ஆண்டு 3 மாதம் தொடர்ச்சியாக நடத்துகிறோம். அவர்கள் 60 நாட்கள் வேலை செய்யலாம். பிறகு சர்ன்ஸ் விடுபடுகிறது. 180 நாட்களுக்குத் தொடர்ச்சியாக எவ்வளவு இல்லாத சாரணத் தாலே, அவர்கள் நிரந்தரமாக இல்லை என்று சொல்கிறோம். நம்முடைய சட்டமன்றத்திலேயே இப்படிப்பட்ட அத்துக் கூலிகளை வைத்திருப்பது நல்லதா என்பதை அரசு ஆலோசிக்க வேண்டும்.

(பிற்பகல் 12-40)

ஆகவே, விடுதியிலே இருக்கிற ஊழியர்களையும் சரி, இங்கே இருக்கிற ஊழியர்களையும் சரி, அந்த கடைநிலை ஊழியர்களை நிரந்தரப்படுத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது போலவே தான் சட்டமன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய தொலைபேசிகள். இங்கே இருப்பது மிகச் சிறிய எக்ஸ்சேஞ்சு. நாங்கள் இங்குள்ள அமைச்சர்கள் செயலாளர்களுடனோ, அதிகாரிகளுடனோ தொடர்பு கொள்ளவேண்டும் என்றால், அது உடனே முடிவதில்லை. நாங்கள் உங்களோடு, இங்கே இருப்பவர்களோடு தொடர்புகொள்ள வேண்டியிருக்கிறதே. இந்த ஆட்சியில் உள்ளவர்களுடன் நாங்கள் அடிக்கடி தொடர்புகொள்ளத்தான் வேண்டியிருக்கிறது இந்த சட்டசபை கட்சிகளுக்கான அறைகள் இங்கே இருக்கின்றன. அந்த அறைகளிலும் தொலைபேசி வசதிகள் இல்லை. இப்பொழுது இரண்டு மூன்று நாட்களாக துப்பாக்கிச் சூடு நடைபெற்றது என்று சொன்னால் அதைப்பற்றி நாங்கள் பல்வேறு இடங்களில் தொடர்

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1979 ஏப்ரல் 24]

புக் கொண்டு விவரங்களைச் சேகரிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால், இந்த தொலைபேசி பிரிவை விரிவு படுத்த வேண்டும் என்றும், சட்டசபைக் கட்சிகளுடைய அறைகளில் தொலைபேசி வசதி செய்து தரப்பட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு ஒன்றை கொண்டுவர கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனக்கு அதைப்பற்றித் தகவல் வந்திருக்கிறது. 1979 ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 27 ஆம் நாள் அன்று திண்டுக்கல்லில் 24 வயதுள்ள புத்தி சுவாதினமில்லாத உத்தண்ட ராஜன் என்கிற திருமணமாகாத ஒருவருக்கு குடும்பக்கட்டுப்பாடு அறுவை சிகிச்சை நடைபெற்றிருக்கிறது. அந்த அமைச்சரின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். குடும்பக்கட்டுப்பாடு திட்டத்தை தீவிரமாக அமுல் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக யாரை வேண்டுமானாலும் பிடித்து, திருமணம் ஆகாதவர்களையும் பிடித்து அறுத்துவிடுவதன்...

அடுத்து 1978 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31 ஆம் நாள் அன்று திண்டுக்கல் அரசு மருத்துவமனையில் நாகலிங்கம் ஆசாரி என்று ஒருவர், அவர் உடல் நலமில்லை என்று சிகிச்சைக்காகப் போயிருக்கிறார். அவருக்கு பென்சிலின் இன்ஜெக்ஷன் போட்டு அவர் அந்த இடத்திலேயே மரணம் அடைந்துவிட்டார். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படும்போது அவைகளை பெரிய பிரச்சனையாகக் கொண்டு வந்தால், அடிபட்டால் 5 ஆயிரம், இறந்துவிட்டால் 10 ஆயிரம் என்று அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், அப்படி எல்லாவற்றிற்கும் கொடுக்கப்படுகிறதா? தவறுகள் நடைபெறுகிறபோது, தவற்றின் காரணமாக இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படும்போது அவர்களுக்கு அரசாங்கம் நிவாரணம் அளிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவு செய்து சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. என். வரதராஜன் : இன்னும் ஒன்றிரண்டு பாயிண்டுகள்தான். சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்கிறேன். மதுரை திருச்சி அரசு மருத்துவமனைகளில் கூட இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றதாகக் கேள்விப்பட்டேன்.

அடுத்து, நான் எக்மோர் வழியாகத்தான் அடிக்கடி போய் வரவேண்டியிருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற ஆம்னி பஸ்காரர்கள் விடமாட்டேன் என்கிறார்கள். கையைப் பிடித்து இழுத்துவிடுவார்களோ என்று அஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது. ஏன் இந்த நிலைமை ஏன் அவர்களை அரசு விட்டு வைத்திருக்கிறது என்று தெரியவில்லை.

1979 ஏப்ரல் 24]

[திரு. என். வரதராஜன்]

இன்னொரு கருத்தையும் இங்கே நான் சொல்லியாக வேண்டும். திருவண்ணாமலையில் கலசப்பாக்கம் பக்கத்தில் பி.ஆர்.சி. பஸ், பயணிகள் பஸ் ஒன்று விபத்துக்குள்ளாகியது. அதில் 30 பேர்கள் மரணம் அடைந்தார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அங்கே அந்த இடத்திற்கு நம்முடைய டிரான்ஸ்போர்ட் மினிஸ்டர் கூடச் சென்று பார்வையிட்டதாகவும், பாதை மிக குறுகலாக இருக்கிறது, அந்த இடத்திலே பஸ் செல்லக்கூடிய அளவிற்கு பாதை அகலமாக இல்லாததுடன் செப்பனிடப்படாமலும் இருந்ததாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

முப்பது பேர்கள் ஒரு பஸ்ஸில் சென்று இறந்துவிட்டார்கள் என்று வந்தால்தான் அந்தப் பகுதியை அகலப்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணமா? அரசுக்கு அப்படிப்பட்ட எண்ணம் இருக்க முடியாது. அப்படி எல்லாம் எண்ணம் இல்லை என்றும் தெரியும். ஆனாலும் அங்கே ஓடிக் கொண்டிருக்கிற அந்தப் பஸ் மினி பஸ், அதில் 30 பேர்களைத்தான் ஏற்ற முடியும். அதில் 100 பேர்களை ஏற்றிக்கொண்டு பாதை அகலமில்லாத, சுத்தம் செய்யப்படாத மலைப்பாதையில் அடிக்கடி போய் வந்துகொண்டிருந்ததால்தானே இப்படிப்பட்ட விபத்துக்கள் ஏற்பட்டது. அந்தப் பாதையை அகலப்படுத்தி, பஸ்ஸையும் அடிக்கடி ரிப்பேர் செய்து வைத்துக் கொண்டிருந்தால் இதைத் தவிர்த்திருக்கலாமே.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முடியுங்கள் உங்களுக்குப் பிறகு இன்னும் நிறையப் பேர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. என். வரதராஜன் : முடித்துவிடுகிறேன், இன்னும் ஒரு நிமிஷம்தான். நான் மாண்புமிகு கைத்தறி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக்கூட ஒன்றைக் கொண்டுள்ள வரும்புகிறேன். நான் முதன் முதலில் அதைப்பற்றி அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்த காலத்தில் இந்த கூட்டம் முடிவதற்குள் அதற்கான விவர அறிக்கையை இந்த அவையில் அளிப்பதாக கூறினார், கொண்டுவருவார் என்றும் நம்புகிறேன்.

திரு. ராஜா சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். அதை சபை முன் வைக்கலாம். அது தவறான காரியம் அல்ல. அவர்கள் எவ்வளவு சிபாரிசு வேண்டுமானாலும் கொடுத்து இருக்கலாம். அதையெல்லாம் ஏற்றுக் கொள்வது ஏற்றுக்கொள்ளாதது அரசைப் பொறுத்த விஷயம். ஆகவே, அந்த ராஜா சுப்பிரமணியம் அறிக்கையை சபை முன் வைக்க வேண்டும்.

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1979 ஏப்ரல் 24]

இன்றைக்கு கைத்தறி நெசவாளர்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில் கைத்தறி கண்காட்சி நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறோம். அங்கே ரிபேட் கொடுக்கப்படுவது, அந்த கைத்தறி கண்காட்சியில் எந்தச் சங்கங்கள் துணியைக் கொண்டு வந்து போட்டு இருக்கின்றனவோ அவற்றிற்குத்தான் உண்டு என்று சொல்லப்படுகிறது. இதை எதிர்த்து, பரமக்குடியில் பெருத்த ஊர்வலம் நடத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, சர்க்கார் கைத்தறி நெசவாளர் பிரச்னையை உடனடியாக தீர்க்க வேண்டும், அந்த அறிக்கையை அவை முன் வைக்க வேண்டும், அந்த ரிபேட் எல்லோருக்கும் நீடித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. செ. சிவசாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையின் பேரில் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் தல கருத்தினைக் கூற விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் தம்பந்தமாக இந்த அரசு நீண்ட நாட்களாக எடுத்த நடவடிக்கை ஓரளவிற்கு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு சாதகமாக இருந்தாலும்கூட மிகப்பெரிய பாதகங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில், நீர்ப்பாசனம் மிகவும் முக்கியமானது. நீர்ப்பாசனத்தைப் பொறுத்த வரையில் அரசு அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். நீண்டகாலமாக நான் கேட்டு வருகிறேன். பல கண்மாய்கள் ரிப்பேர் செய்யப்படவில்லை, குளங்கள், கால்வாய்கள் ரிப்பேர் செய்யப்படவில்லை. அதனால் நீண்ட நாட்களுக்கு பாசனத்திற்குப் பயன்பெறும் தண்ணீர் கூட வீணாகப் போய் இருக்கிறது. இதை அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லியும் அரசு தலையிட்டு சரியாக கவனிக்காததால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் பாதகம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது.

விவசாயிகள் இன்று கடன் பளுவால் பாதிக்கப்பட்டு கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். கடன் தொல்லையின் காரணமாக பல கோரிக்கைகளை அரசுக்கு வைத்து இருக்கிறார்கள். ஆனால், இன்று வரையில் அரசானது அந்தக் கோரிக்கையை சரியாகச் செய்யவில்லை. அதைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு நிவாரணம் அளிக்கவில்லை. கடன்கள் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும், கூட்டுறவுக் கடன்களுக்கு வட்டி நீக்கப்பட வேண்டும் என்று பல முறைகளை விவசாயச் சங்கத்தின் மூலமாகவும், ஆர்ப்பாட்டத்தின் மூலமாகவும் எடுத்துச் சொல்லியும் கூட அவர்களுக்கு எந்தவிதமான திருப்திகரமான முறையில் அரசாங்கமானது நம்பிக்கை தந்து இருந்தால் இன்றைக்கு ஷூட்டிங் வரை போய் நின்று இருக்காது. தனிப்பட்டவர்களை நம்பி அவர்கள் பக்கம் விவசாயிகள் போய் இருக்க மாட்டார்கள். ஆயிரக்கணக்கான பேர் பலியாகி இருக்க மாட்டார்கள். அதற்கு அரசுதான்

1979 ஏப்ரல் 24]

[திரு. செ. சிவசாமி]

காரணம் என்ற முறையிலே இன்றைக்கு தமிழக அரசை நான் குற்றஞ் சாட்டுகிறேன். இன்றைக்கு தமிழகம் முழுவதும் விவசாயப் பிரச்னை பெருகி, கடன் தொல்லைகள் பெருகி, வீட்சாயப் பொருள்களின் விலைகள் வீழ்ந்து இருக்கின்றன. அவற்றைத் தடுப்பதற்கு எந்தெந்த வகையல் அரசு செய்ய வேண்டுமோ அவை அத்தனையும் கிரமமான முறையில் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புயலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இன்று 5 மாதங்கள் ஆகியும் நிவாரணம் செய்யப்படவில்லை என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். கிழக்குக் கடற்கரை ஓரத்தில் 32 ஊர்கள் புயலால் கண்மாய்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அவர்கள் நிவாரணம் வேண்டும் என்று கேட்ட நேரத்தில் அங்கே இருக்கும் மண்ணை அள்ளிப் போடுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அது இன்னும் கவனிக்கப்படவில்லை. ஆனால், அது மட்டுமல்ல, 1976 ஏக்கர் 22 சென்ட்டில் அங்கே கடல் நீரால் இன்று நிரப்பப்பட்டுவிட்டது. அதன் காரணமாக அந்த விவசாயிகள் நிவாரணம் வேண்டும் என்று சொல்கிற நேரத்தில் அங்கே யுள்ள கண்மாய் கரம்புகளை அள்ளிப் போடுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். கண்மாய் கரம்புகள் சும்மாவா வந்து விடும். விவசாய அமைச்சர் இதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கண்மாய் கரம்புகளை அள்ளிப் போடுங்கள் என்று சொன்னால், எப்படி அது வயலுக்கு வரும் என்று தெரியவில்லை. அதற்கு ஓரளவு செலவு செய்ய வேண்டும். செலவு செய்தால் தான் வயலுக்கு வரும். வயலுக்கு வந்து சேர்ந்த பின்னாலே அடித்தளத்தில் இருக்கும் உப்பு நீரை மாற்றி அந்த நிலத்தை நல்வகையில் எப்படிச் செய்வது? இப்படி அங்கே கஷ்டம் இருக்கிறது. இதை நல்ல முறையில் செய்து அந்த விவசாயிகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

(பிற்பகல் 12-50)

அதுமட்டுமல்ல. உரம் பற்றி கேட்டோம். திடீரென்று உரம் விலை ஏறியதன் காரணமாக விவசாயிகளுக்கு டெருத்த பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகிறது. அதன் காரணமாக அவர்களுடைய பொருளாதாரம் குறைந்திருக்கிறது. இதைக் கவனித்து, மத்திய சர்க்கார் உரத்தின் விலையைக் குறைப்பதற்கு ஒரு போராட்டத்தை நடத்த தயாராக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது எந்தப் போராட்டமாக இருந்தாலும் நாங்கள் உங்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்து, உர விலையைக் குறைக்க ஆதரவாக இருப்போம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. செ. சிவசாமி]

[1979 ஏப்ரல் 24]

அதுமட்டுமல்ல, கூட்டுறவுத் துறையைப் பொறுத்தபட்டில் கிட்டத்தட்ட இப்போது பொருளாதாரம் முழுவதும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் டெரிய பட்டினம் பகுதியில் முன்னூற்றிச் சொச்சம் மனுக்கள் வந்தன. அதில் 117 மனுக்கள் பரிசீலனைக்குப் பிறகு ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டன. சரியான மனுக்கள்தான், கொடுக்கலாம் என்று சிபாரிசு செய்யப்பட்டது. ஆனால் இன்றுவரையில் அவை பைசல் செய்யப்படாமல், பட்டா கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறதே அதேமாதிரி இந்த 117 மனுக்களும் லோன் கொடுக்காமல் கிடப்பிலே போடப்பட்டிருக்கின்றன.

அதுமட்டுமல்ல, சங்கு குளித் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் கடலிலே 30 அடி, 35 அடி ஆழத்தில் மோய் சங்குகளை எடுத்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்றைக்கு நல்ல விலை கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் முன்னால் ஒரு சங்கை 3 ரூபாய், 3 1/2 ரூபாய்க்கு வற்று வந்தார்கள். இன்றைக்கு அந்த சங்குகள் தேவனலைசேஷன் என்ற முறையின் காரணமாக ரூ. 2-25, ரூ. 2-45, ரூ. 2-50-க்கு மேல் விலை இல்லாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக சங்கு குளி தொழிலாளர்களுக்கு மிகப் பெரும் பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது; வாழ்க்கையில் சரிவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தீர்க்க வேண்டும்.

அதே நேரத்தில், இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தூத்துக்குடியில் சங்குகள் காணாமல் போனதைப் போல, கிடங்கில் இருக்கிற சங்குகள் ஓடிவிட்டாமல் பாதுகாப்பாக வைக்க வேண்டும். அந்த சங்குகளை இங்கேயே பயன்படுத்த ஒரு சங்குத் தொழிற்சாலையை தமிழ்நாட்டில் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இது கிட்டத்தட்ட மூன்று ஆண்டுகளாக, மூன்று பட்ஜெட் கூட்டங்களில் தமிழ்நாட்டில் சங்குத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். கல்கத்தாவில் இருப்பதைப் போல இங்கும் ஆரம்பிக்க வேண்டும். இப்போது அவர்கள் இங்குள்ள சங்குகளை சீட்டாக வாங்கிச் சென்று, அதிலே வளையல் செய்து, ஒரு ஜோடி வளையலை 25 ரூபாய், 30 ரூபாய்க்கு மேல் விற்பனை செய்கிறார்கள். ஒரு சங்கிலிருந்து 2 ஜோடி, 3 ஜோடி வளையல்கள் செய்யலாம். அப்படிப் பார்க்கும்போது 65 ரூபாய்க்குமேல் ஒரு சங்கின் விலை வருகிறது. இதை ஏன் தமிழ்நாட்டில் செய்யக் கூடாது? இங்கே செய்தால் சங்கு குளி தொழிலாளர்களை நம்பியிருக்கிற தொழிலாளர்கள் வாழ்க்கை உயரும். தமிழ்நாட்டுக்கு வருவாய் அதிகமாக வரும்; பொருளாதாரம் மேம்படும். இதை நன்கு உணர்ந்து இங்கே ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டும். அதற்கு உங்களால் முடியாவிட்டால் தமிழ்நாட்டின் சார்பிலே

1979 ஏப்ரல் 24]

[திரு. செ. சிவசாமி]

கல்கத்தாவில் ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்து, நல்ல விலை கொடுத்து சங்குகளை வாங்கி, பயன்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. சின்னமுட்டம் மீன் பிடித் துறைமுகத் திற்கு எஸ்டிமேட் கொடுக்கப்பட்டு, கிட்டத்தட்ட இரண்டாண்டுகள் ஆன பின்னாலும் இன்றுவரையில் வேலை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. அங்கே எஸ்டிமேட் கமிட்டி போயிருந்தபோது புள்ளி விவரங்களை எல்லாம் கொடுத்தார்கள். இன்றுவரையில் ஏன் இந்த சின்னமுட்டம் மீன் பிடித் துறைமுகம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை? ஏற்கனவே எஸ்டிமேட் போட்டு சாங்ஷனும் ஆகிவிட்டது. ஆனால் வேலை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. அதை உடனடிபாசு ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று, கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குளச்சலில் மீன் பிடித் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு பயிற்சிப் பள்ளிக்கூடம் இருக்கிறது. அங்கு பயிற்சி காலத்தில் ஒருவருக்கு மாதம் 50 ரூபாய் என்று கொடுக்கிறார்கள். அதை 100 ரூபாயாகக் வேண்டுமென்று பயிற்சி பெறும் அந்த மாணவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். டிரெயினிங் காலத்தில் மாதம் 100 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு டிரெயினிங் முடிந்த பிறகு அவர்களுக்கு தொழில் உத்தரவாதம் கிடைக்காது. ஏற்கெனவே தொழில் உத்தரவாதம் இருந்தது. டிரெயினிங் முடிந்த பிறகு போட் சீப்பாகக் கொடுக்கக் கடலிலே மீன் பிடிக்க வசதி செய்யப்பட்டிருந்தது. தற்போது அந்த வசதிகள் நீக்கப்பட்டு, டிரெயினிங் முடிந்த பிறகு அவர்கள் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை எதிர்நோக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த டிரெயினிங் சென்டரில் யார், யார் படிக்கிறார்களோ அவர்களை எல்லாம் ஊக்குவிக்கின்ற வகையில் அவர்களுக்கு போட் சுப்பளை செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்றைக்கு ரோடுகளை எடுத்துக் கொண்டால் எங்கே பார்த்தாலும் குண்டும் குழியுமாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதியிலே ரோடுகள் மிக மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. கடல் கொந்தளிப்பால் கிட்டத்தட்ட 30 மைலுக்கு கிழக்குக் கடற்கரை ரோடு முழுவதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தூத்துக்குடி வரைக்கும் உள்ள ரோடுகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ரோடு இன்றைக்கு சின்னாபின்னமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக திருப்பாலக்குடி கடந்த மூன்று புயல்களால் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அங்கே உள்ள அந்தப் பகுதி ரோடுகளை எல்லாம் சீர் செய்ய வேண்டும் என்று பல முறை எடுத்துச்

[திரு. செ. சிவசாமி]

[1979 ஏப்ரல் 24]

சொன்னேன். முதலில் புயல் ஏற்பட்டது. அப்போது எடுத்துச் சொன்னேன். செய்ய வில்லை. இரண்டாவது புயல் வந்தது. மேலும் பழுதடைந்தது. அப்போதும் எடுத்துச் சொன்னேன். செய்யவில்லை. மூன்றாவது புயல் அடித்தது, அப்போதும் எடுத்துச் சொன்னேன், செய்யவில்லை. ஆகவே இந்தப் பகுதியிலே நான்காவது புயல் வருவதற்குள்ளாகவாவது அங்குள்ள நிலைமைகளைச் சீர் செய்யுமா இந்த அரசாங்கம் என்பது தெரிய வில்லை.

அடுத்து அந்தப் பகுதியிலே ஒரு பாலம் கட்ட வேண்டும் என்று பலமுறை சொன்னேன். அங்கே புயல், மழை வந்து விட்டால் அது ஒரு தீவு போன்று ஆகிவிடுகிறது. ஆகவே அந்த இடத்திலே ஏதாவது பாலங்கள் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கே வெள்ளப் பெருக்கு ஏற்படுகின்ற காலங்களிலே எந்தப் பொருட்களும் கிடைப்ப தில்லை.

தற்போது மண்ணெண்ணெய் கிடைக்காமல் எப்படி எல்லா மக்களும் கஷ்டப்படுகிறார்களோ அது மாதிரி அங்கே புயல் வெள்ளக் காலங்களில் ஒரு துணித் தீவு போல் ஏற்பட்டு எந்த விதமான பொருட்களும் கிடைக்காத சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடு கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை 10 ஆண்டுகளாக ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த மக்கள் தினம் இருப்பது போல் இருந் தார்கள்.

அடுத்து மாடுகள் தமிழகத்திலிருந்து கேரளாவுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. இதனைப் பல முறை இந்தச் சபையிலே எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறேன். ஆகவே மாடுகள் கேரளாவுக்குப் போவதைக் கண்டிப்பாக நிறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சாலைக் கிராமப் பகுதியில் கிட்டத்தட்ட ஒரு இலட்ச ரூபாய் எஸ்டிமேட்டில் ஒரு பள்ளிக்கூடம் கட்டப்பட்டு வருகிறது. அதிலே முக்கால்வாசி வேலைகள் நடந்து விட்ட பிறகு ஓராண்டுக் காலம் ஆகியும் அந்தப் பள்ளிக்கூடம் சும்மா கிடக்கின்றது. இதற்குக் காரணம் கேட்டால் அதைச் செய்ய வேண்டியது வேறு டிப்பார்ட்மெண்ட் என்று சொல்கிறார்கள். சம்பந்தப்பட்டவர்களிடம் சென்று சொன்னாலும் கூட அந்தப் பள்ளிக்கூடம் இன்னும் அப்படியேதான் இருக்கின்றது.

அடுத்து ஆர். எஸ். மங்கலத்தில் ஐ.பி. இருக்கின்றது. அதன் வேலையும் பாதியில் நிற்கின்றது. ஒரு பகுதி வேலைதான் நடந்திருக்கின்றது. இன்னொரு பகுதி வேலை நடக்க வேண்டி இருக்கின்றது. அந்த பங்களாவைப் பொறுத்தவரையில் பாதி

1979 ஏப்ரல் 24] [திரு. செ. சிவசாமி]

கட்டிடங்களை மட்டும் கட்டிவிட்டு மீதியைக் கட்டாமல் போட்டிருக்கிறார்கள். சம்பந்தப்பட்ட டிவிஷன் இன்ஜினியரிடம் சொன்னால் அவர், அதற்கு வேண்டிய நடைமுறைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம், எஸ்டிமேட்டுகள் தயாராகிக் கொண்டிருக்கின்றன என்று மூன்று ஆண்டுகளாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைய வரையில் அந்த வேலை நடைபெறவில்லை. ஆகவே இந்த மாதிரியான நிலைமைகளை எல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கைத்தறி பிரச்சினை பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த கைத்தறிப் பிரச்சினை மிக முக்கியமான பிரச்சினை. நேற்றைக்கு முந்தினம் கூட பெரிய போராட்டம் நடந்தது. இந்த அரசினுடைய கொள்கை சரியானபடி அமல் நடத்தப் படாததன் காரணத்தால் மிகப் பெரிய போராட்டங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இன்னும் பல போராட்டங்களை நடத்துவதற்குத் தயாராக இருக்கின்றார்கள். ஆகவே அந்தப் போராட்டங்களை எல்லாம் நிறுத்துவதற்குரிய வழியில் அங்குள்ளவர்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கின்ற வழியில் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

அடுத்து விவசாயிகள் பிரச்சினை. விவசாயிகள் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில் அரசு சரியான முறையிலே செயல்படாததன் காரணத்தால் பல பிரச்சினைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதனால் இந்த அரசையே மாற்றியமைக்கக் கூடிய நிலைமைகள் எல்லாம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே இதை எல்லாம் கணக்கில் எடுத்து விவசாயிகள் பிரச்சினைகளை அப்போதைக்கப்போதே தீர்த்து வைக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் மிகப் பெரிய ஆபத்து ஏற்பட்டுவிடும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[1979 ஏப்ரல் 24]

(பிற்பகல் 1-00)

(7) அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி

(ஊ) பேரவை அலுவல் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு.

1979-ம் ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க சட்டமுன்வடிவுகளை ஆய்வு செய்தலும், ஏப்ரல் திங்கள் 25-ஆம் நிறைவேற்றலும், தேதி (புதன்கிழமை) நிறைவேற்றலும்.

1 தமிழ்நாடு 1979-ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண். 3) சட்ட முன்வடிவு.

2 தமிழ்நாடு 1979-ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண். 4) சட்ட முன்வடிவு.

3 தமிழ்நாடு 1979-ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண். 5) சட்ட முன்வடிவு.

4 தமிழ்நாடு 1979-ஆம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

1979-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 26-ஆம் தேதி (வியாழக்கிழமை). } 1979-80-ஆம் ஆண்டிற்கான தமிழ்நாடு மின் வாரியத்தின் நிதி நிலை அறிக்கை மீது விவாதம்.

1979-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 27-ஆம் தேதி (வெள்ளிக்கிழமை).

1979-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 28-ம் தேதி (சனிக்கிழமை). } அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகளும், அரிசினர் தீர்மானங்களும்.

தேவையிருப்பின் பேரவை மாலையிலும் கூடும்.

பேரவை வழக்கப்போல் காலை 9 மணிக்கு கூடும்.

(6) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(எ) நிதி ஒதுக்க (எண். 3) சட்ட முன்வடிவு, 1979 (தொடர்ச்சி)

திரு. எம். ஏ. லக்திப் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நிதி ஒதுக்க சட்டமுன்வடிவுகள் மீது என்னுடைய கருத்துக் களை இங்கே இணைத்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 24]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

அதோடு சம்பளம் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அப்ரோபிரியேஷன் என்று சொல்லப்படுவது ஒதுக்கப்படுகிற நிதியை அப்ரோபிரியேட்டாக செலவு செய்யவேண்டும் என்பதற்காக, அப்ரோப்பியேஷன் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் கடந்த சில ஆண்டுகளாக எந்த நோக்கத்திற்காக பணம் ஒதுக்கப்படுகிறதோ, அதற்குச் செலவு செய்யாமல், எந்த நோக்கத்திற்காக நிதி ஒதுக்கப்படுகிறதோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறாமல், அந்த நோக்கத்திற்குச் செலவு செய்யாமல் நிதி நிர்வாகத்தில் வரம்பு மீறி செலவு செய்வதும் மாறாகச் செலவு செய்வதும் ஒரு பழக்கமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. அதைத்தான் கடந்த சில ஆண்டுகளாக பொது கணக்கு ஆய்வுக் குழு சுட்டிக் காட்டி வந்திருக்கிறது. பல்லாண்டுகளாக பொதுக் குழு அதனுடைய ஆய்வு அடிப்படையில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்கள் முக்கியமான குற்றச்சாட்டுக்கள். நிதி நிர்வாகத்தில் செம்மையும்தான் இல்லையே; அதே நேரத்தில் ஒழுங்கும் இல்லை என்று சொல்லப் படுவதாகும். நிதி ஒழுங்கினம் என்பது இன்றைக்கு நடைமுறை என்ற அளவிற்கு வந்து விடுமேயானால் எந்த நோக்கத்திற்கு நாம் செலவு செய்கிறோமோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறாத நிலைமை உருவாகும், ஏற்கனவே உருவாகி விட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் உணர்ந்தாக வேண்டும். இன்றைக்கு நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எக்சஸ் எக்ச்பென்டிசர் என்று சொல்லக்கூடிய அதிகமான செலவினங்களுக்கு நேற்றையதினம் இங்கே தன்னுடைய குறிப்புகளை வைத்தார்கள். அதுவும் ஒரு குறிப்பு இல்லாமல் இரண்டு குறிப்புகளை அவர் வைத்திருப்பதில் இருந்து நான் எடுத்துக் சொன்ன குற்றச்சாட்டுகளும், பொதுக் கணக்குக் குழு ஏற்கனவே 1973-74, 1974-75, மேலும் 1977-78 ஆகிய ஆண்டுகளில் சுட்டிக்காட்டிய குற்றச்சாட்டுக்கள் உண்மை என்று விளங்குகிறது. அதைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசு முறையாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான்கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நேற்றையதினம் சில முக்கியமான மான்யங்கள் ஏறக்குறைய 200 கோடி ரூபாய் அளவிற்கான மான்யங்கள் கில்லட்டின் என்று சொல்லி, மன்ற உறுப்பினர்களுடைய கருத்தை அறியாமல் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது. அதை திட்டமிட்டு செய்யவில்லை என்பது உண்மையாக இருந்தாலும் இந்தப் போக்கு சரியான போக்கு இல்லை. ஆக, முறையாக நம்முடைய திட்டங்களை நாம் செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னாலும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய கருத்தைப் பெற்று இந்த மான்யங்கள் மீது மன்றத்தில் விவாதிக்கப்படவில்லை. இன்றைக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கான சம்பளம், அவர்களுடைய அலுவல்கள்

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1979 ஏப்ரல் 24]

ஆகியவைகள் விவாதிக்கப்படவில்லை. உதாரணத்திற்காகச் சொல்கிறேன், கடந்த ஆண்டு நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சட்டசபையில் வாக்குறுதியை தந்தார்கள். ஒரு அரசு அதுவும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தந்த வாக்குறுதி ஓராண்டு காலம் நிறைவேறாத நிலைமை உருவாகுமானால் அதைப் பற்றி என்ன சொல்வது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. தயவு செய்து இத்தகைய போக்குகளை அரசு தவிர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கின்ற எங்களுக்கு செலவினங்கள் அதிகமாகிறது, விலைவாசி ஏற்றத்தின் காரணமாக பல்வேறு காரணங்களுக்காக சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் தனது காரியங்களை செம்மையாக செயல்படுத்தவேண்டும் என்ற கட்டாயத்தின் காரணமாக அவர்களுக்கு ஓரளவு சம்பளத்தை அதிகமாக ஆக்கவேண்டும் என்று ஏற்பட்ட உணர்வின் அடிப்படையில் சொல்லப்பட்டது. அது சென்ற ஆண்டிலேயே உயர்த்தப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது, இவ்வளவு கட்டாயங்களின் அடிப்படையில் சம்பளத்தை அல்லது அலவன்சை உயர்த்தவேண்டும் என்று கேட்டு உயர்த்தப்படும் என்று சொல்லப்பட்டும் இதுவரை மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வந்து சேரவில்லை என்றால் இந்த நிர்வாகத்தின் தரம் முறையாக இல்லை, அல்லது சுறுசுறுப்பான நிலைமை இல்லாத ஒரு நிலைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் எடுத்துக்காட்டுகிறது. ஆகவே இவையெல்லாம் ஏற்புடையதல்ல, மறுதலிக்கக் கூடியதாக உள்ளது என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு 35 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். இந்த 35 ரூபாயில் இந்த சென்னைப் பட்டினத்தில், சட்டமன்ற உறுப்பினர் சாதாரணமாக அங்குள்ள சாப்பாட்டை சாப்பிட முடியாவிட்டாலும் அங்கிருந்து விடுதியிலிருந்து மெளண்ட்ரோடுக்கு போகவேண்டும், டாக்ஸியில் போகவேண்டும். அல்லது ஏதாவது வாகனங்களில் போகவேண்டும், வாகனங்களில் இப்போது எவ்வளவு வாடகை உயர்த்தியிருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மட்டும் சாப்பிட போய்விட முடியாது, கூட இருக்கும் நண்பர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு சாப்பிட போகவேண்டும். இப்படி பல்வேறு இனங்களுக்காக செலவு அதிகமாகிக்கொண்டு போகிறது. என்னவோ மற்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் கர்நாடகா மாநிலத்தில், கேரள மாநிலத்தில் அருகாமையிலுள்ள ஆந்திரா மாநிலத்தில் எல்லாம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் அலவன்சை எல்லாம் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். என்ன காரணத்தினாலோ தெரியவில்லை. மேற்கு வங்காளமும், தமிழகமும் பழங்கால

1979 ஏப்ரல் 24]

[திரு. எம். ஏ. வத்திப்]

நிலைமையிலேயே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், இவர்களுடைய உணர்வுகளை மாற்றுவது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இங்கே யார் வந்து உட்கார்ந்தாலும் நிலைமை இப்படிதான் இருக்கிறது. என்னவோ இந்தக் கோட்டையின் தன்மையோ என்னவோ இங்கே இருக்கின்றபோது எல்லோரும் சரியாகத்தான் பேசுகிறார்கள், ஆனால் காரியத்தில் ஒன்றும் நடைபெறாமல் தான் இருக்கிறது. மேற்கு வங்காளத்திலும் தமிழகத்திலும் தான் இந்த நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. என்ன கணக்கைப் போட்டு பார்த்தோ 35 ரூபாய் என்று கொடுக்கிறார்கள். என்ன கேட்டுவிட்டோம், எங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் இந்த 35 ரூபாய் போதாது, இதை 50 ரூபாயாக உயர்த்தவேண்டும் என்று கேட்டோம். எல்லா மாநிலங்களிலும் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள், ஏன் நீங்கள் மட்டும் உயர்த்தாமல் இருக்கிறீர்கள் என்று தெரியவில்லை. மேகாலயாவை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, அருணாச்சல பிரதேசத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, மற்றும் காஷ்மீரை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, அங்கெல்லாம் 75 ரூபாய் என்பதை 100 ரூபாய் வரை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இங்கு மட்டும் ஏதோ எப்போதோ கணக்கிட்டு 35 ரூபாய் என்று சாதாரணமாக 'பாட்டா' கம்பெனி விலை போடுவார்கள், 99 ரூபாய் 99 பைசா என்று போட்டிருப்பார்கள், ஒரு பைசா கூடுதலாக போட்டால் 100 ரூபாய் என்று வந்துவிடும் என்பதற்காக இப்படி போடுவார்கள், அது போல் என்ன கணக்கு போட்டு 35 ரூபாய் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கணக்கு சரியல்ல, உண்மையில் எங்களுக்கு இதைவிட பல மடங்கு செலவாகிறது, என்னைப் போன்றவர்களுக்கு 100 ரூபாய் செலவாகிறது. எந்தவிதமான ஊதாரித்தனமான செலவும் கிடையாது. அப்படியெல்லாம் செலவு செய்யக்கூடியவர்கள் அல்ல நாங்கள். நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற பணிகளின் காரணமாக சில செலவுகளை நாங்கள் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அதை எல்லாம் உணர்ந்து பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் செம்மையாகச் செயல்பட வேண்டுமென்றால் ஒரு செக்ரட்டேரியேட் இருக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட செக்ரட்டேரியேட் அந்தந்த உறுப்பினர்களின் தொகுதியில் இருக்கவேண்டும் என்று முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன். அப்போதுதான் உறுப்பினர்கள் செம்மையாக செயல்பட முடியும். வெளிநாடுகளில் சென்று பார்த்தால், தூரக் கிழக்கு நாடுகளில் போய் பார்த்தால், அவர்கள் எல்லாம் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கின்ற நாடுகள் என்று சொல்லமுடியாது. மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளில் எல்லாம் போய் பார்ப்போமேயானால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு தனியாக செக்ரட்டேரியேட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கென்று

[திரு. எம். ஏ.லத்தீப்]

[1979 ஏப்ரல் 24]

தட்டெழுத்தர், எழுத்தர், பணியாளர், அவர்களுக்கு வேண்டிய தளவாடங்கள் இவைகளை எல்லாம் அங்கே கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

சாதாரணமாக இங்கே அவசரமாக சட்டமன்ற விடுதியில் ஒரு விஷயம் குறித்து டைப் செய்யவேண்டுமென்றால், இங்கே ஆர். ஆர். செக்ஷனுக்குத்தான் ஓடி வரவேண்டும். இங்கே வந்தாலோ, அந்த குறுகிய இடத்திற்குள் அந்த தட்டெழுத்தர் இருந்து கொண்டு டைப் செய்ய முடியாமல் திண்டாடுவார். காரணம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அங்கு நின்று கொண்டுதான் இருக்கவேண்டி யிருக்கிறது. நாம் எல்லாம் அங்கே நின்று கொண்டுருக்கும்போது, அவர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டு வேலை செய்வதற்கு வெட்கப்படுகிறார்கள். வேலையை செய்ய முடிவதில்லை. அவசரமாக ஒன்றை டைப் செய்யவேண்டும் என்றால், ஆர். ஆர். செக்ஷனுக்குத்தான் ஓடி வரவேண்டுமென்றால் எப்படி சட்டமன்ற உறுப்பினர் செம்மையாக செயல்பட முடியும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு என்று சட்டமன்ற விடுதியிலேயே ஒரு டைப்பிஸ்டை நியமித்தால் என்ன? காலையில் எழுந்தவுடன் ஏதாவது டைப் செய்யவேண்டுமென்றால் டைப் செய்து கொள்ளலாம். இல்லையென்றால் மறுநாள் எது தேவைப்படும் என்பதை பார்த்து முந்தின நாள் மாலையிலேயே டைப் செய்து வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே அங்கேயே டைப்பிஸ்டுகளை நியமித்து போட்டு வைக்கலாம், வேண்டுமென்றால் லேடி டைப்பிஸ்டுகளை நியமிக்க வேண்டாம். ஆண் டைப்பிஸ்டுகளை நியமியுங்கள்.

(பிற்பகல் 1-10)

ஆகவே, இந்த டைப்பிஸ்டுகளை சட்டமன்ற விடுதியிலேயே நியமனம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பெரிய கட்டிடத்தை இங்கே கட்டியிருக்கிறார்கள். பெரிய கட்டிடம் கட்டிய பிறகும், சில ஆபீசுகள் இன்னும் காலி செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. இன்னும் இந்த இடத்திலே மற்ற ஆபீசுகளை ஏன் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள்? தயவுசெய்து அந்த ஆபீசுகள் எல்லாம் இங்கே இருந்து காலி செய்யப்பட வேண்டும். அப்படி காலி செய்யப்பட வேண்டும் என்று நீங்கள் நோட்டீஸ் கொடுக்கச் சொன்னால், சபாநாயகர் சார்பிலே நான் நோட்டீஸ் கொடுக்கிறேன்.

“Under instructions from my client, the Hon. Speaker of the Legislative Assembly, I hereby give the following notice;”

1979 ஏப்ரல் 24]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

அத்தனைபேருக்கும் நான் நேர்ட்மீஸ் கொடுக்கிறேன். தேவையானால்,

I put the Ministers under notice that all these Officers other than the officers belonging to the Legislature Department should be forth with removed from the main building of this Secretariat.

என்ற வேண்டுகோளை எல்லா மெம்பர்கள் சார்பிலேயும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மெஜாரிட்டி என்பதும். நான் சொல்வதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள். எனவே, அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே உங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பார்லிமெண்டிலே சில சமயங்களில் மாலை நேரங்களிலே கூட்டத்தை நடத்துகிறார்கள். அப்போது அங்கே சப்சிடைஸ், மீல்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். அதற்குக் கூட இங்கே உரிமை இல்லை' வழிபில்லை. சப்சிடைஸ், மீல்ஸ் என்றால், உறுப்பினர்களுடைய மிகந்து அதற்கான பணத்தை வாங்கிக் கொள்ளுங்கள். சுமாயாரும் கொடுக்க வேண்டாம். இதைப்போல் இன்னும் பல சட்டமன்றங்களிலே இருக்கிறது பாராளுமன்றத்திலே செய்கிறார்கள். இப்படி எல்லா இடங்களிலும் செய்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலே தான் இந்த நிலைமை இருக்கிறது.

இங்கே உ கொடுக்கிறார்கள். ஸ்நாக்சம் கொடுக்கிறார்கள் அதை இங்கே ஒரு அறையிலே கொடுக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு உறுப்பினர்களும் முண்டியடித்துக் கொண்டு போகவேண்டும். அப்படிப் போனால் அங்கே நின்று கைநீட்டி வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்குத் தேவையான, வசதியான இடமில்லை. இந்த மாதிரியான நிலைமைகள் இருக்கின்றது. எனவே நான் சபாநாயகர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தயவுசெய்து இங்கே இருக்கின்ற ஆபீசுகளை யெல்லாம், புதிய கட்டிடத்திற்குப் போகச் சொல்லுங்கள். நாங்கள் எல்லாம் உட்கார்ந்து ஓய்வு பெடுப்பதற்கு குறைந்தபட்ச வசதிகூட இல்லாமல் இருக்கிறது.

லைப்ரரி வைத்திருக்கிறார்கள். என்னமோ கிரேதாயுத்திலும், துவாபரயுத்திலும் வாங்கப்பட்ட புத்தகங்கள் அங்கே இருக்கிறதே கவிர, ஒரு புத்தகமாவது நாம் வாங்கிப் படிக்கக் கூடிய நிலையிலே இல்லை. லைப்ரரி என்றால் ஒருவருக்கு என்ன தேவையோ, அந்தப் புத்தகங்கள் அங்கே இருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட புத்தகங்கள் அங்கே இல்லை. (லேபாரட்டரியர் என்று குறுக்கீடு) லேபாரடரி வைக்கக்கூடிய காலம் வரலாம். மீப்பியூடரைஸ் வரும்போது, லேபாரடரி வைக்கும்படியும் வரலாம். உறுப்பினர்களையும் லேபாரடரியில் டெஸ்ட் செய்யக் கூடிய நிலை வரலாம். நான் இப்போது என்று சொல்லவில்லை.

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1979 ஏப்ரல் 24]

இப்போது நமக்குத் தேவைப்படுவது நல்ல லைப்ரரி. ஆனால் அங்கே நல்ல புத்தகங்கள் இல்லை. கிளைவ் காலத்திலே வாங்கப்பட்ட புத்தகங்கள்தான் அங்கே இருக்கின்றன. அங்கே படிக்கக் கூடிய ரெபரென்ஸ் புத்தகங்கள் எதுவும் இல்லை. இந்த நிலைமை இருக்கிறது. தயவுசெய்து அதை மாற்றவேண்டுமென்றும், மேலும் விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் இங்கே பணியாளர்கள் இருக்கின்றார்கள். சட்டமன்ற விடுதியிலும் இருக்கிறார்கள். நான் சொல்வது என்னவென்றால், அந்தப் பணியாளர்களை எல்லாம் நிரந்தர மாக்குங்கள். தேவையான அளவுக்குவது அவர்களை நிரந்தர மாக்குங்கள். மற்றவர்களுக்கு சம்பளம் சற்றுக் கூடுதலாக கொடுங்கள். தற்காலிகமாக வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு அதிகமான சம்பளத்தைக் கொடுங்கள். அவர்கள் தற்காலிகமாக 1 மாதம் அல்லது 2 மாதங்கள் வேலை செய்கிறார்கள். இப்படி இரண்டு மாதங்களுக்கு வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு, குறைந்த பட்ச ஊதியமாக நாள் ஒன்றுக்கு 10 ரூபாயாவது சம்பளம் கொடுங்கள். அப்போதுதான் அவர்கள் கவுரவமாக, தொப்பியும், டிரஸ்ஸும் போட்டுக்கொண்டு, யானையும் உள்ளே நுழைய விடாமல் பணிபுரிவார்கள். ஒவ்வொரு பணியாளருக்கும் குறைந்தபட்சம் இந்த அளவுக்கு நாம் சம்பளம் தரவிட்டால், எப்படி அவர்களாலே சிறந்த முறையில் பணியாற்ற முடியும்?

பத்து ரூபாய், பதினைந்து ரூபாய், அதிகமாகக் கொடுத்தால் என்ன? எத்தனை நாள் அவர்கள் வேலை செய்யப் போகிறார்கள்? பட்ஜெட் கூட்டமாக இருந்தால் இரண்டு மாதம், வேறு கூட்டமாக இருந்தால் பத்து அல்லது பதினைந்து நாட்கள். ஆகவே, அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாங்கள் ஒரு குழுக் கூட்டத்திற்காக குற்றாலத்திற்குச் சென்றிருந்தோம். அங்கு ஒரு ரூமுக்கு ஒரு நாளைக்கு வாடகையே 25 ரூபாய் சார்ஜ் பண்ணினார்கள். எங்களுக்குக் கிடைப்பது 35 ரூபாய். அதிலே 25 ரூபாய் வாடகை கொடுத்துவிட்டால் என்ன செய்ய முடியும் அதைப் பற்றி நாங்கள் சபாநாயகருக்கு எழுதிக் கொடுத்து இப்போது அந்தத் தொகையை துறையிலிருந்து ரூ. 46.65 பைசா என்று உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதாவது ரூ. 11.65 காசு அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படிச் செய்யும்போது இது எங்களுக்குத் தேவையில்லை என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இங்கிருப்பவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 24]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

பென்ஷனர்கள் பிரச்சினை வந்தது. பாவம், சட்டமன்ற உறுப்பினர் ரிடையர் ஆகிவிட்டார் ' ஹி இஸ் நாட் ஃபிட் ஃபார் எனி ஜப் ' என்ற நிலைமை இருக்கிறது. மன்னிக்கவேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வேறு காரியங்களைச் செய்ய முடியாது. ஆண்டிப்பட்டியிலிருந்து ஒரு பெண்மணி இங்கு உறுப்பினராக இருந்தார்கள். அவர்கள் இன்றைக்கு வயக்காட்டிலே சாதாரணமாக தொழிலாளர்கள் வேலை செய்வார்களே, களையெடுக்கிற வேலை அந்த வேலையைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தவர் ஆண்டிப்பட்டியில் களையெடுத்துக் கொண்டு ஜீவிக்கிறார்கள். திருநெல்வேலியில் இன்னொரு எம்.எல்.ஏ. சாதாரண கூலியாக வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார். சென்ற தடவை எம்.எல்.ஏ.வாக இருந்த புலவர் பழனிச்சாமி. அவர் நிலைமை என்ன? அரசனை நம்பி புருஷனை விட்ட கதை தான். இந்த எம்.எல்.ஏ. வேலையை நம்பி அந்த வேலையை ராஜினாமா செய்துவிட்டார். எம்.எல்.ஏ.வாக ஐந்து வருஷம் முடிந்தது. அதுவும் இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னாலேயே அனுப்பிவிட்டார்கள். கடைசியில் அவர் வேலை இவ்வாமல் பசியால் வாடினார். திடீரென்று அவருடைய சடலம் மதுரை தெருவில் கிடந்தது. அவர் ஒரு கடிதம் எவத்திருந்தார். ' வாழ்க்கைக்கு வழி இல்லை, சட்டமன்ற உறுப்பினர் பதவிக்காக இருந்த வேலையை ராஜினாமாச் செய்து விட்டுச் சென்றேன். இப்போது வேறு வேலை இல்லை, தேடியும் கிடைக்கவில்லை, வீட்டில் நிலைமையைச் சமாளிக்க முடியவில்லை '. இதன் காரணமாக மதுரை தெருக்களில் பிச்சையெடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு மனம் ஓடிந்து தெருவில் பிணமாகக் கிடந்தார். அந்தப் பிணத்தை எடுத்துக் கொண்டு போக பல மணி நேரம் ஆயிற்று. முனிசிபாலிட்யிலிருந்து எடுத்தார்கள். அதற்குப் பிறகுதான் இன்னார் என்று தெரிந்தது.

எல்லா மாநிலங்களிலும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ரிடையர் ஆகிவிட்டால் பென்ஷன் கொடுக்கிறார்கள். அதை நாம் கொடுக்கக்கூடாது? 250 ரூபாய் கொடுக்கலாம். இரண்டு டர்ம் இருந்தால் 500 ரூபாய் என்று சொல்லுகிறார்கள். ரிடையர் ஆகி மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை என்றால் ஒரு முறை உறுப்பினராக இருந்தாலே ஏன் பென்ஷன் கொடுக்கக்கூடாது?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் ஓர் உறுப்பினர், ஜனதா கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் பேசவேண்டியிருக்கிறது..

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : நான் ஒன்றரை மணி வரை பேசி விடுகிறேன்.....(பல உறுப்பினர்கள் அவர் பேசட்டும் என்றனர்).

[1979 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுக்கு நிறைய ஆதரவு இருக்கிறது. தாராளமாகப் பேசுங்கள்.

திரு. எம். ஏல். லத்தீப் : இன்று எனக்குத்தான் மெஜாரிட்டி.

(பிற்பகல் 1-20)

இன்னொன்று, ரிண்டயர்டு ஆன எம்.எல்.ஏ.க்கள், அவர்களுக்கு வேறு வசதிகள் தேவையில்லை. ஒரு பஸ் பாஸ் கொடுங்கள். எம்.எல்.ஏ. ஆக ஒரு தொகுதியில் இருந்தவர். எம்.எல்.ஏ.வாக இருக்கிறபோது பஸ்ஸிலே இடம் கொடுப்பார்கள். எம்.எல்.ஏ. ஆயிற்றே என்று. ஆனால் ரிண்டயர் ஆகிவிட்டால் பேரவையே என்று சொல்கிறார்கள். உங்களுக்குத் தெரியாது. இப்போது என்னிடம் எத்தனை எம்.எல்.ஏ.க்கள் கூறுகிறார்கள் தெரியுமா? பலர் என்னிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் பெயரைச் சொல்லத் தயாராக இல்லை. அவ்வளவு ஏழைகளாக இன்றைக்கு அவர்கள் இருக்கிறார்கள். எப்படிப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும் வருங்காலம் எப்படி இருக்கும் என்று யாருக்குத் தெரியும்? ஆகவே மக்களுக்காக உழைத்த அந்த எம்.எல்.ஏ.களுக்கு பஸ் பாஸைக் கொடுங்கள்.

இன்னொன்று, மெடிக்கல் பெஸிலிட்டிஸ் அவர்களுக்கும் கொடுங்கள். இந்த மூன்று தான் கேட்கிறோம், வேறு கேட்கவில்லை. எம்.எல்.ஏ.வாக இருக்கிறவர்களுக்குத்தான் ஹார்ட்டிபிள், டயபெட்டிஸ் என்ன என்னமோ எல்லாம் வருகிறது, பிரஷர், லோ பிரஷர், ஹை பிரஷர் எல்லாம் இருக்கும். உருக்கு உழைத்தவனாயிற்றே. இல்லாதது எது என்பதுதான் ரிசர்ச் பண்ணப்படவேண்டும். எல்லாமே இருக்கும். ஆகவே தான் அவர்களுக்கு பஸ் பாஸ் வேண்டும், மெடிக்கல் பெஸிலிட்டிஸ் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

சில மாநிலங்களிலே ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் இறந்து விட்டால் அவருடைய மனைவி அநாதையாக இருந்தால், குழந்தைகள் சிறிய வயதிலே இருந்தால், மனைவி எந்தவிதமான வேலையும் செய்யமுடியாத நிலையில் இருந்தால் அவருக்குக் கிடைக்க வேண்டிய பென்ஷன் அவருடைய மனைவிக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது, ஏற்கெனவே சில மாநிலங்களில் அப்படிக் கொடுக்கிறார்கள். கேரளாவிலே இன்றைக்குக் கொடுக்கிறார்கள், அதையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஸ்ஸிலே நாம் போகிறோம். நம்முடன் கூட கட்டாயம் யாராவது, நம்முடைய மனைவிதான் வருகிறார்கள் என்பதல்ல, - நாம் எல்லாம் நம்முடைய மனைவியை விட நம்முடைய

1979 எப்ரல் 24]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

தொகுதி மக்களுக்குத்தான் அதிகமான கவனம் செலுத்துகிறோம். மனைவியிடம் பேசுவதற்குக்கூட நேரம் எடுத்துக்கொள்வதில்லை. தொகுதி மக்களுக்குத்தான் இரவு நேரமாக இருந்தாலும் எந்த நேரமாக இருந்தாலும் அவன் ராக்காலத்திலே தான் வந்து கதவைத் தட்டுவான், அன்றைக்கு ஓட்டு வாங்க வந்தபோது இரவு 12 மணியானாலும் கதவைத் தட்டு நான் தயார் என்று சொன்னீர்களே என்று சொல்வான்—பலர் வருவார்கள், இருந்தாலும் ஒரு கம்பேனியன் என்ற முறையிலே

'It will enhance the prestige of the State, so, the members are called 'Hon. Members'.

இந்த நாட்டிற்கு சட்டம் இயற்றுகின்ற, அரசாங்கத்திற்கு நிதிகள் ஒதுக்குகின்ற அதிகாரம் படைத்த சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் ரொம்ப ஹானரபிள். அதனால் தான் ஹானரபிள் மெம்பர்ஸ் என்று சொல்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் என்று சொல்கிறோம், மாண்புமிகு எங்கே இருக்கிறது ஒன்றையும் காணோமே. ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் என்ற வகையிலே அவர்களோடு போவதற்கு ஒரு அலிஸ்டெண்ட் கொடுங்கள். அந்த அலிஸ்டெண்ட் அவரோடு பிரயாணம் செய்வதற்குப் பாஸ்பாஸ்து கொடுக்க வேண்டும். டிரெயினிலே அலிஸ்டெண்டைக் கூப்பிட்டுப் போங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏற்கெனவே 2 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு சீலிங். அதற்குள் வேண்டுமானால் கூப்பிட்டுப்போங்கள் என்று சொன்னால் என்ன பிரயோசனம் ஏன் அதை 3 ஆயிரமாக ஆக்கக்கூடாது? அவர்களும் கூட போகலாம் என்று இருந்தால்தான் செம்மையாகச் செயல்பட முடியும். டிரெயினில் போனால் பஸ்ஸிலே போகமாட்டோம், பஸ்ஸிலே போனால் டிரெயினிலே போகமாட்டோம். இதிலே அதிகமான நிதி நெருக்கடி, அதிகமான செலவுகள் ஏற்படும் என்று கூற முடியாது. கணக்கு எடுத்துப் பாருங்கள். ஆகவே, கம்பேனியன் கூடப்போவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியிலே ஒரு ரெக்ரியேஷன் வேண்டாமா? அங்கே என்ன இருக்கிறது? ஒரு மெம்பர் ஒரு அறையிலே அடைபட்டுக் கிடந்தால் ஆறாவது மாடியிலே இருக்கிறார் என்றால் பக்கத்து அறையிலே இருக்கிறவருக்குக்கூடத் தெரியாது. சாதாரணமாக கல்லூரி மாணவர்களுக்கு எவ்வளவு சோஷியல் கேதரிங் எல்லாம் இருக்கிறது. இங்கே இளைஞர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள், துடிப்புள்ள இளைஞர்கள். மாண்புமிகு இளைய உறுப்பினர்கள் என்று தான் சொன்னேன் வேறு ஒன்றும் இல்லை. அந்த முறையிலே எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரு கேதரிங் ஏதாவது ரெக்ரியேஷன் என்ற முறையிலே தான் இருக்க வேண்டுமே தவிர வேலை

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1979 ஏப்ரல் 24]

தவறான் காரியங்கள் அங்கே இருக்கக்கூடாது. அவர்களுக்கு ஒரு வாலிபால், பேஸ்கட் பால இந்த மாதிரியான நிலைமையில் இன்டோர் கேம்ஸ் என்ற முறையிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். ரீடிங் ரூம் இங்கேயே இருக்கிறது. அது சமையல் கூடம் மாதிரிதான் இருக்கிறது. அதையும் செய்ய வேண்டும் நல்லவேளையாக பைனானஸ் மினிஸ்டர் வந்துவிட்டார்கள். ரிப்பீட் பண்ண வேண்டும் போல் இருக்கிறது.

ஆகையினாலே, இப்பொழுது இந்த நிலைமை. அங்கே என்ன நடந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் ஒரு ரெக்ரியேஷனுக்குக் கூட அங்கே வழியில்லை. நல்ல ஒரு தோட்டத்தையும் அங்கே வையுங்கள். ஏன் வைக்கக்கூடாது? கடந்த ஆண்டுகளிலே எல்லாம், நமது பேரவைத் தலைவருக்குத் தெரியும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஹாஸ்டல் டே கொண்டாடுவோம் இல்லையா? அந்த ஹாஸ்டல் டே, அதைக் கூடவா விட்டு விட வேண்டும். ஹாஸ்டல் டே நடத்தினால், நம்முடைய உறுப்பினர்களிலே பலர், பல கலைகளிலே, வல்லவர்களாக இருக்கிறார்கள். நான் கேள்விப்படுகிறேன். திரைப்படத்திலே கூட தம்முடைய கலைத் திறமையைக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிற உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் தம்முடைய திறமையைக் காட்டுவார்கள், விளையாட்டிலே காட்டுவார்கள். ஒரு நாளைக்கு எல்லோருக்கும், 'காலேஜ் அட்மாஸ்பியர்' வரும், நன்றாக இருக்கும், சுமமா அடைபட்டு அதனாலேதான் இங்கே வேகம் வருகிறது என்று சொல்கிறேன். வேகம் வருவதற்குக் காரணம், நம்முடைய ஃபினான்ஸ் மினிஸ்டர், இதையெல்லாம் குறைக்க வேண்டுமென்றால், தயவு செய்து கொஞ்சம் அந்த மாதிரி 'ரெக்ரியேடிங் ஆக்டிவிட்டிஸ்' வேண்டும். மனமகிழ் மன்றம் என்று எதற்காகச் சொன்னார்கள்? ஆகவே, அந்த மாதிரியான வேலைகளுக்கு, அங்கே சட்டமன்ற விடுதியிலே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் ஒன்று கேட்கிறேன், நாங்கள் எல்லாம், அடிக்கடி சொல்கிறோம். எங்கள் பேரிலே, உங்களுக்கு என்ன என்று தெரியவில்லை. எத்தனையோ உறுப்பினர்கள் வெளியே போய் சாப்பிட்டு விட்டு வருகிறோம். அங்கே இருக்கக்கூடிய உணவகத்திலே சாப்பிடக் கூடிய உறுப்பினர்கள் எத்தனை பேர்கள்? நாங்கள் எல்லாம் சாப்பிடுகிற மாதிரி ஒரு காண்டன் நீங்கள் ஏற்படுத்தினால் என்ன? நான் இன்னும் சொல்கிறேன், பல உறுப்பினர்கள் வெளியே போகிறார்கள். யாரும் அங்கே சாப்பிடுவதில்லை. உறுப்பினர்கள் சாப்பிடுவது மிகவும் குறைவு. நாங்கள் எல்லாம் நன்றாகச் சாப்பிட்டால்தானே, கொஞ்ச நாளைக்கு உயிரோடு இருப்போம். ஆகையினாலே நாங்கள் எல்லோரும் விரும்பிச் சாப்பிடுகிற மாதிரி ஒரு காண்டிடினேஷன் வைத்தால் என்ன? எத்தனை நாளைக்குச்

1979 ஏப்ரல் 24]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

சொல்வது? பல ஆண்டுகளாகச் சொல்லி, சொல்லி, சொல்லக் கூடாது என்று விட்டுவிட்டேன். ஃபைனான்ஸ் மினிஸ்டர் வராமல் இருந்திருந்தால், அதைக் கூட நான் சொல்லியிருக்க மாட்டேன். அவர் வந்ததால் தான் கேட்கிறேன். அவர் கேட்பார் என்ற நம்பிக்கையில். அவர்தான் 'லீடர் ஆஃப் தி ஹவுஸ்' என்பதால் சொல்கிறேன். அவர் கொஞ்சம் கவனம் வைக்க வேண்டுமென்பதால் சொல்கிறேன். ரொம்ப மோசமாக இருக்கிறது. எங்களாலே, சாப்பிடக்கூட முடியவில்லை. அந்த மாதிரி இருந்தால், நிலைமை சரியல்ல. கொஞ்சம் நல்ல சாப்பாடுக்கு வழி செய்ய வேண்டும்.

இன்னொன்று, இந்த ஒல்ட் ஹாஸ்டலில், ரூம் வாங்கி இருக்கிறார்கள், பாவம்; சீனியர் மெம்பர்ஸ் அங்கே தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இருக்கிற ரூமிலேயே டெலிஃபோன் கொடுக்க வேண்டாமா? உறுப்பினர்களுக்கு, ரூமிலேயே டெலிஃபோன் கொடுக்கக்கூட அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வில்லையென்றால், என்ன இது? அதற்காக, எத்தனை ஆண்டுகளாகச் சொல்வது? டெலிஃபோன் வந்தால், வேண்டுமென்றால், வெளியே போக வேண்டும். நம் ரூமிலே இருக்கிற போர்டின் கப்பாகிட்டியை அதிகப்படுத்த வேண்டும், அதாவது, நியூ ஹாஸ்டலிலே, ஒரு டெலிஃபோன் செய்ய வேண்டுமென்றால். பகீரதப் பிரயத்னம் செய்ய வேண்டும். பகீரதன் கூட கங்கா தேவியைச் சுலபமாகக் கீழே அழைத்ததாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால், எக்ஸ்சேஞ்சிலே சுண்டு பிடிக்கிற வரையிலே கையே போகிறது. காரணம் என்ன வென்றால் 50 தான் அங்கே? அவன் என்ன செய்வான்? எக்ஸ்சேஞ்சிலே என்ன செய்வார்கள் அவர்கள்? இதை ஏன் உயர்த்தி கொஞ்சம் செம்மைப்படுத்தக்கூடாது என்று நான் கேட்கவிரும்புகிறேன்.

நான் இன்னொன்றும் சொல்கிறேன், கடைசியாக. இந்த விடுதியிலே மற்ற மாநிலங்களிலே கடைப்பிடிக்கிற முறையை நீங்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். எல்லோரும் வரலாம், எல்லோரும் போகலாம் என்று சொன்னால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதி அதனுடைய முக்கியத்துவத்தை இழந்துவிடுகிறது. கேரளாவிலே கூட நான் சொல்கிறேன், யாராவது ஒரு உறுப்பினர், ஒரு உறுப்பினரைப் பார்க்க வேண்டுமென்றால், 'கேட்'யிலே ரிசப்ஷன் இருக்கிறது. அங்கே உட்கார வைத்து அந்த மெம்பருக்கு போன் பண்ணி இந்தப் பெயர் உடையவர் உங்களைப் பார்க்க விரும்புகிறார் என்ன சொல்கிறீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அதற்கு ரிசப்ஷன் ரூம் இருக்கிறது. அங்கே உட்கார வைக்கிறார்கள். உறுப்பினர் வந்து கீழே பார்த்து விட்டுப் போகிறார். ரொம்ப முக்கியமானது என்று சொன்னால் அவரே வந்து அழைத்துக் கொண்டு பேசிவிட்டு அனுப்பி விடுகிறார்கள். இந்த முறை நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் விடுதியிலே கூட வேண்டாமா? அவர்கள் எல்லோரும்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [

[1979 ஏப்ரல் 24]

வருகிறார்கள், எல்லோரும் போகிறார்கள்' வராண்டாவிலே படுக்கிறார்கள். இப்படி என்று சொன்னால் ரொம்ப மோசமாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்ற உங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லையா? தயவு செய்து எல்லோருக்கும்

free accessibility to all in the Legislators' hostel

என்கிற முறையை நிச்சயம் மாற்றியாக வேண்டும். நான் சொல்கிறேன், இந்தியாவிலே வேறு எந்தச் சட்டமன்ற விடுதியிலும் இப்படி இல்லை. ஒரு ஒழுங்கு வேண்டும் அந்த ஒழுங்கை நீங்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அதற்கு மாறாக அங்கே காரியங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தால், அதை சீர் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு.

To refresh the mind of the Hon'ble Minister, who is amenable to the requests and demands of the hon'ble Members of the House, I would like to repeat,

(குறுக்கீடு) புரியவில்லையா? ஆகையினாலே, புரியும்படி சொல்கிறேன். இந்த ரூ. 35 ஐ. ரூ. 50 ஆக உயர்த்த வேண்டும். அப்பறம், பஸ் பாஸ்டு, கம்பானியன் கூப்பிட்டுக் கொண்டு போக நீங்கள் ஒத்துக் கொள்வீர்கள் என்று நினைக்கிறேன், அதைச் செய்ய வேண்டும், கம்பானியன் கொடுத்திருக்கிறேன், இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்று சொல்கிறீர்கள். சட்டியிலே 2 பேருக்குச் சாப்பாடு இருக்கிறது. 3 பேரும் சாப்பிடலாம் என்று சொல்லிவிட்டு, சாப்பாடு அவ்வளவு தான் என்று சொன்னால் எப்படி? இரண்டு பேருக்கு சாப்பாடு அனுப்பி இருக்கிறேன், 3 பேர் சாப்பிடுங்கள். எனக்கு ஒன்றம் ஆட்சேபணை இல்லை என்று சொல்கிறீர்கள், என்ன இது? ஆகையினாலே, 2,000 ரூபாய் என்பதே குறைந்த பட்சம். அது கூடக் குறைவுதான், அதை 3,000 ரூபாயாக ஆக்க வேண்டும்.

இந்த பென்ஷன் பற்றிச் சொன்னார்கள், நிதி அமைச்சர் வந்திருப்பதால் சொல்கிறேன், உடனடியாக அதை உயர்த்த வேண்டும், ரூ. 250 என்று வைத்து, சிலாப் சிஸ்டத்திலே. வருஷத்திற்கு ரூ. 50 என்று சொல்கிறார்களே, அப்படி கொடுக்க வேண்டும், பென்ஷனர்களுக்குக் கூட, மெடிகல் ஃபெசிலிட்டிஸ் கொடுக்க வேண்டும், பஸ் பாஸ் கொடுக்க வேண்டும், எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள்? ஆகவே. இதையெல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன், அப்ரோபிரியேஷன் பில்லிலே.....

1979 ஏப்ரல் 24]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

(பிற்பகல் 1-30)

Appropriation will become appropriate only appropriate amount for the appropriate body which gives appropriate power to appropriate is given. They are the persons who gives power to the House to appropriate at the appropriate time.

THE HON. THIRU K. MANOHARAN : Sir, in the name of 'appropriation' the Hon'ble Member should not misappropriate.

THIRU M. A. LATHEEF : I do not want to misappropriate. This is the opportune time to appropriate. Only with this appropriate demand, it will become an appropriation. Do not change from the path to appropriate for the reasonable demand? Is it not so?

(The Hon'ble Members belonging to both sides thumped the desks.)

Therefore, the whole house has voted for it. What I say is this? I request the Hon'ble Finance Minister to accept them. It is his bounden duty to fulfil the desires—the reasonable desires—of the Hon'ble Members of the House.

THE HON. THIRU K. MANOHARAN : This is an indirect way of corrupting the minds of the hon'ble Members of the House.

THIRU M. A. LATHEEF : I am not telling anything indirectly. I am telling this open House.

THE HON. THIRU K. MANOHARAN : The Hon'ble Member is indirectly corrupting the minds of the Legislators!

THIRU M. A. LATHEEF : So, I have said what is in the minds of the Hon'ble Members. They have revealed the same by thumping their desks. Therefore, I have directly said that their direct demand has been totally accepted by the House. As such, I request the Hon'ble Finance Minister to accept them. It is his bounden duty under the Constitution and under the Laws to accept the demands of the Member. I also thank the Hon'ble Speaker for being generous towards me in giving more time. With these words, I conclude my speech.

[1979 ஏப்ரல்]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.32 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

(10) பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிம்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

151. தேசிய வேலைவாய்ப்புப் பணியிலுள்ள 'காம்பிஸ்ட்' பணியை அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணைக் கழகத்தின் வரம்பு எல்லைக்குள் கொண்டு வருவதன் பொருட்டு தமிழ்நாடு 1954 ஆம் ஆண்டு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணைக் கழக விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து பணியாளர் நிர்வாகச் சீர்திருத்தத் துறையின் (பணியாளரமைப்பு M) 1979 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 8-ந் தேதியிடப்பெற்ற அரசாணை எண், 256-ல் வேளியான அறிவிப்பு.

(ஆ) அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

*185. பொதுப்பணித் துறை (கட்டிடப் பிரிவு) பணிகள் பற்றிய ஆய்வுரை, 1978-79 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

**186. கோரிக்கை எண். 43—சிறு சேமிப்பு குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, 1979-80 (தமிழ், ஆங்கிலம்)

***187. 1972-73 ஆம் ஆண்டு மிகைச் செலவிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள் (தமிழ், ஆங்கிலம்).

***188. 1972-73 ஆம் ஆண்டு மிகைச் செலவிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள் பற்றிய அறிவிப்பு (தமிழ், ஆங்கிலம்).

***189. 1973-74 ஆம் ஆண்டு மிகைச் செலவிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள் (தமிழ், ஆங்கிலம்).